

FRK. NITOUCHE

af

Vase & Fuglsang 2016

frit efter

Meilhac & Millaud

Musik af Hervé samt diverse trad.

Udgaven her er en gendigtning af det oprindelige franske manuskript, hvor der hist og her er skelet til det danske lystspil fra 1963. Stykker er omskrevet fra 3 akter til 2, dialogen er gjort kortere, enkelte scener er taget ud og nye tilføjet, ligesom en hel ny kærlighedshistorie mellem et par af bipersonerne er lagt til.

MEDVIRKENDE:

Denise (de Flavigny): Den dydige klosterlev med et hjerte af guld, der jo slet ikke er så from, som hun giver sig ud for, men fræk og fuld af unoder.

Celestin/Floridor: Forfængelig, selvglad organist med en forkærlighed for vovede syngespil og krukke skuespillerinder. Drømmer om det store gennembrud som komponist i Paris. Er meget charmerende og indimellem lettere forvirret.

Priorinden (Caroline): Klosters ældre overhoved, der er dydens vogter og ubøjelig streng udadtil. Indadtil har hun dog hjertet på rette sted.

Majoren (Alfred Gibus): Kolerisk og selvglad patriark af den gamle skole. Elsker at jonglere med damer og håndvåben.

Teaterdirektøren (Jean Pierre Faubert): Succesfuld ældre kunstner, der efter en lang karriere i Paris er vendt hjem til sin fødeby. Han er meget følsom og begræder, at han aldrig fandt den store kærlighed.

Corinna (Antoinette Madeleine de Pastinaque): En midaldrende og voldsomt krukke teater-diva. Hendes karrieredrømme om de store scener er aldrig blevet opfyldt og hænger nu i en tynd tråd. Har det svært med sin alder, og spiller på flere heste, når det kommer til kærligheden og fremtiden.

Fernand de Champlatreux: Klassisk første-elsker, der er glad for damer, men samtidig bevidst om, at det nok snart er på tide at finde den sande kærlighed.

Soldater: Gustave, Loiret og nogle stykker mere.

Et par skuespillerinder og nogle dansere.

Diverse klosterlever.

En nonne.

Et telegrambud.

En konduktør.

En regissør.

En dirigent.

En kritiker.

INDHOLD:

1. akt

Prolog. Premiere i aften!

1. Den fordømte Floridor!
2. På klostret
3. Korsang
4. Sagen er den
5. Majoren på besøg
6. Giftermålet
7. Skoleinspektøren
8. Du skal giftes
9. En god idé
10. Farvel til klostret
11. Premieren
12. Omklædning
13. Ham igen!
14. Skæbnen
15. Misforståelsen
16. Katastrofen

PAUSE

2. akt

17. Alt er tabt!
18. En dubleant
19. Annoncering
20. Trommevisen
21. Komplikationer
22. Teaterdirektørens sang
23. På flugt
24. Priorindens betænkeligheder
25. På kasernen
26. I vagten
27. Forhør
28. Giftermålet aflyses
29. Næste morgen ved klostret
30. Sandhedens time
31. Endelig sammen
32. Klar til afgang

PROLOG. PREMIERE I AFTEN!

Fortæppe. Vi er på teatret på premieredagen. Vi ser en lille ouverture, hvor folk fra teatret løber rundt mellem hinanden med regi-ting, plakater osv. Der råbes og skrives og alt er kaotisk. **Musik: Nykomponeret.**

TEATERDIREKTØREN

Premiere, premiere
Nu i aften på vor bys teater
(hundser med de ansatte)

ALLE

Premiere, premiere

REGISSØR

Spred nu løbesedler og plakater
(deler plakater ud)

SKUESPILLERINDER

Alt er kaos i regien

DIRIGENT

Der er rod i symfonien
(vifter med noder)

REGISSØR

Publikummet fylder salen

TEATERDIREKTØREN

(panisk)
Har vi blomster til finalen???

Regissøren viser en buket, og teaterdirektøren ånder lettet op.

ALLE

Lig' fra overturen til applaus i 3. akten
Alt må klappe på den store aften.

Lille kaotisk optrin inden 2. vers.

ALLE (FORTSAT)

(fordeles)
Premiere, premiere
Al vor slid og slæb skal kulminere
Premiere, premiere
Det er altid den, der er den svære
Holder hvert et ord og scene?

Hvad vil mon avisen mene???
Lander vi pladask på maven
eller i orkestergraven?

Een er lige ved at ryge i orkestergraven, men de andre når at gribe.

ALLE (FORTSAT)

Alt skal klappe fra den første
strofe til finalen
Men dem der klapper højt
skal være jer .... i salen!

Musik slut. Alle exit. Teaterdirektøren som den sidste.

TEATERDIREKTØREN

(råber på vej ud)

Jeg kan ikke finde vores hovedrolle og
komponist? Har nogen set dem? Hallo!!!
Hvor er frk. Corinna og hvor er Floridor?!?

1. DEN FORDØMTE FLORIDOR!

Celestin (i Floridor-kostume) jages af majoren, der har overværet hans flirt med Corinna. Celestin kommer først løbende alene ind. Tager kort publikumskontakt.

CELESTIN

(meget forpustet)

Jeg har ... jeg ka' ... jeg vil ...

(stopper for at få vejret)

Sagen er den, at ...

(kigger ud i kulissen)

... nej, vi tager den senere. Jeg har en gal
major i hælene.

Han spæner ud. Ind kommer den hidsige major med hævet kårde og Corinna efter sig.

MAJOREN

Hvor løb han hen? Jeg ka' ikke finde rundt i
det hér forbandede teater!

CORINNA

Lad ham nu være, Manse. Og hør på mig!

MAJOREN

Jeg skal flå ham levende, den forbandede
civilist!!!

CORINNA

Jamen, du misforstår.

MAJOREN

Corinna! Jeg så, hvad jeg så! Den fordømte
Floridor i din garderobe.

CORINNA

Han er teatrets komponist!

MAJOREN

Han var på knæ, kyssede din hånd, smurte
dig med sine sirup-søde ord.

CORINNA

Det var en prøve!

MAJOREN

Prøve? Han ka' sgu lige prøve, ka' han!

CORINNA

En scene-prøve, dit stædige, stivnakkede
fjols! Har du glemt, at det er premiere
iaften?

MAJOREN

Hvad har det med sagen at gøre?

CORINNA

Så øver man replikker ... finpudser de sidste
detaljer.

MAJOREN

Han skal ikke finpudse dine detaljer! Du er
min erobring ... mit terræn ... alene!

CORINNA

(smører ham)

Naturligvis, Manse. Hvem ka' da også måle
sig med den modigste, flotteste og mest
maskuline husar i hele Nord-Frankrig?

MAJOREN

Kun Nord-Frankrig ???

CORINNA

Nejda, hele "republikken". Fra lille søde
Bretagne heroppe ...

(nulrer hans ører og overskæg)

... og hele vejen ned til ...

(smyger sig ned langs hans
krop)

... de svulmende, knejsende, pyrenæer!

MAJOREN

(lysten)

Py-py-pyrenæerne!?

CORINNA

Glem nu ham. Så går vi to i garderoben og
får et lille glas champagne.

Hun trækker ham ud, samme vej de kom ind. Han klapper hende bagi, og hun
hviner.

MAJOREN

Nåja, så glemmer vi ham Floridor...

(for sig selv)

... indtil videre!

2. PÅ KLOSTERET

Underscore: Kloster-musik.

Tæppe fra. På klosteret. Vi ser en klostergård, en helgenstatue af Sankte
Nitouche, samt et kirkeorgel. Der er en mur i gården, og vi ser Celestins hoved
komme til syne fra ydersiden. Nogle klosterelver går forbi, så han må dukke
sig. Da der er fri bane, kravler han over muren og tager kontakt til publikum.
Undervejs i scenen kan han klæde om til Celestin. Kappen kan evt. 'vendes' og
er der skiftetøj/hat, skjuler han det bag statuen.

CELESTIN

Uha, den major er ikke til at spøge med. Jeg
håber, han kun så ryggen af mig og ikke mit
ansigt. Ja, jeg ved hvad I tænker. Jeg tænker
præcist det samme. Hvad ser den skønne
frk. Corinna i den opblæste sabelsvinger,
når hun kan få en ung, talentfuld og dybt
original operette-komponist i stedet?

(pause, peger på sig selv)

Ja, det er altså mig. Navnet er Floridor,
komponist og forfatter til operetten
"Barbette og Benoit".
Det er den, der har verdenspremiere i aften.
Ja, godt nok inde på det lille provinsteater.
Men det er netop overtaget af den berømte
teatermand Jean Pierre Faubert, der er
vendt hjem til sin barndomsby Pont
D'Arcey! Det kan kun blive en succes. Og
dernæst venter de store scener i Paris på
frk. Corinna OG Monsieur Floridor.

(pause)

Ja, det er naturligvis kun mit kunstnernavn...

(peger over muren)

...når jeg er derude. Herinde er jeg den
fromme klosterorganist, hr. Celestin, som
underviser de små damer, de så før, i sang
og musik. Det er faktisk såre simpelt:

Musik: Celestin/Floridor.

CELESTIN (FORTSAT)

Teatrets lyst er Floridor
(det er mig)
og klostrets trøst er Celestin
(det er også mig)
Den højt tilbedte Floridor
den oversete Celestin!
I jubel-kor går Floridor
Som messedreng står Celestin
Og ingen ved, at Floridor
på samme tid er Celestin
Skønt Celestin er Floridor
og Floridor er Celestin

Tæt lykken følger Floridor
Tit skyggen dølger Celestin
Og kvinders sang til Floridor
bli'r fjernt refræn for Celestin
Det flor der gror for Floridor bli'r
blomstereng for Celestin Hvert kys man
byder Floridor
-tys-tys! det nyder Celestin
For Celestin er Floridor
og Floridor er Celestin

Musik slut.

3. KORSANG

PRIORINDEN (OFF)

Hr. Celestin? Hr. Celestin?

Celestin hører priorinden kalde, skjuler sporene og lægger ansigtet i fromme folder. Han opdager ikke, at han har glemt at tage de hvide komponisthandsker af. Priorinden kommer ind.

PRIORINDEN (FORTSAT)

Nå, dér er De, hr. Celestin. Hvor har De dog været?

CELESTIN

Fromme moder! Jeg har såmænd blot været på en lille havevandring ... klosterhaven er så smuk på denne årstid!

PRIORINDEN

Hvorfor har De handsker på?

CELESTIN

Hvorfor jeg har hvad?
(ser hænderne, får et chok)
HVA!? Nå, dem ... ja, det er ... det er jo mine ... havehandsker!

PRIORINDEN

Havehandsker?

CELESTIN

Ja! Endda hvide havehandsker! Intet er for fint til en klosterhave!

(griner fjollet, piller ved en busk, stikker sig)

Av!

PRIORINDEN

Hr. Celestin! De er overordentlig flittig, from og pligtopfyldende.

Han tager handsker af, stikker den blødende finger i munden.

CELESTIN

(mumler, med finger i mund)
Én gør såmænd blot sit ydmygt bedste.

PRIORINDEN

Og det er muligt, De også har evner som
gartner. Men alligevel bør vi ikke lade vores
små piger vente.

Priorinden ringer med en lille klokke.

CELESTIN

Åh, ja ... korsangen! Tilgiv mig. Hvor kunne
jeg glemme den? Kære Moder, jeg iler til
tangenterne.

Celestin løber til orglet. Koret af kloster elever kommer til og tager opstilling.

Musik: Kort kantate

KOR

Vort arbejd' er til ende
og fromt skal nu vort kor
en tak til himlen sende
for hvert et lærdomsord
Fromt takker nu vort kor
for ethvert lærdomsord

Denise træder frem og synger solo.

Musik: Aftenhymnen(uddrag)

DENISE

Halleluja, ved morgengry
min glade sjæl sig hæver
Halleluja, mod himlens sky
min sang med fuglen svæver
Halleluja når sol går ned
og nattens mulm får magt
Halleluja, om uskylds hjem vi ved
at engle holder vagt

Musik slut. Celestin begynder at rode forvirret i sine noder - nogen har pillet
ved dem.

PRIORINDEN

(rørt til tårer)

Hvor var det smukt, kære børn.

(til Celestin)

Hr. Celestin, De har i sandhed udrettet
musikalske mirakler!

CELESTIN

(distræt)

Øøøh hvad?... nåja, tusind tak, ærværdige
noder...

(retter sig selv)

Moder!

Denise morer sig i det skjulte.

PRIORINDEN

Jeg tror, vi kan slutte timen. Løb I blot ud i
haven og få lidt frisk luft.

Alle kloster eleverne løber ud, på nær Denise.

DENISE

Fromme moder, må jeg ikke nok øve en
ekstra time med hr. Celestin?

PRIORINDEN

Du er og bliver en engel, mit søde barn.

CELESTIN

En ren engel!

DENISE

Sådan er jeg bare, kære moder.

PRIORINDEN

Jaja da. Men overanstreng nu ikke stemmen.

Priorinden går.

4. SAGEN ER DEN

Celestin kigger undrende på Denise.

CELESTIN

Ekstratime?!? Hvad sku' dét nu til for?

DENISE

Åh, jeg ville blot øve Gloria in Exelsis.
Noderne ligger vist under avisen!

CELESTIN

Nå, dér er de!
(finder noderne frem)

Så lige 10 minutter da!

Celestin sætter sig ved orglet, begynder på Gloria in Exelsis, men idet han bladrer i noderne, glider musikken over i forspillet til Grenadiervisnen. Denise fniser. Celestin bliver forvirret og prøver igen. Det samme gentager sig.

CELESTIN (FORTSAT)

Hvad er det her?!?

DENISE

Det er da bare noder!

CELESTIN

Vel er det ej. Det er u-noder!!!

(mistænksom)

Hvis ikke du var så from, som priorinden påstår, kunne jeg fristes til at tro ...

DENISE

(meget uskyldig)

Tro hvad?

CELESTIN

At det er dig, der har været på spil!

DENISE

Tilgiv mig, kære Celestin. Jeg kunne ikke dy mig.

CELESTIN

Jamen, hvorfor? Hvordan?

DENISE

(synger)

Sagen er den. Sagen er den.

CELESTIN

(tysser, rejser sig)

Schyyy. Nogen ku' høre dig! Du er ikke så lidt fræk af en "ren engel" at være! Sig mig, kender du sagnet om Sankte Nitouche?

Denise går hen til helgenstatuen.

DENISE

Selvfølge! Det er min skytshelgen. En lille fransk bondepige, der var så hellig, at hun ikke turde røre ved så meget som en

vindrue, fordi hun havde hørt om forbuden frugt!

CELESTIN

Ja tak! Men det var kun så længe nogen så hende. I det øjeblik folk kiggede væk, var hun egenrådig, fræk og fuld af ...

DENISE

U-noder?
(fniser)

CELESTIN

Præcis!

DENISE

Ved De hvad? Hende kan jeg godt li'!

CELESTIN

Dét ku' jeg tænke mig.
(lille pause)
Men hvad ville du sige til, hvis jeg fortalte priorinden at ...

DENISE

(afbryder)
At De under navnet Floridor har skrevet og komponeret en operette.

CELESTIN

(chokeret)
Hvad?

DENISE

...som har premiere på teatret i Pont D'Arcey i aften!

CELESTIN

Hvor har du dog den forrykte idé fra?

DENISE

Fra dagens avis og Deres partitur. Navnet "Floridor" optræder begge steder.
(peger i partitur og avis)

Celestin synker sammen og opgiver.

CELESTIN

Denise! Du må ikke sige et ord. En klosterorganist med smag for vovede syngespil? Jeg bliver fyret, op-sagt, bortvist fra Paradisets Have!

DENISE

Bare rolig. Jeg siger da ingenting. Jeg elsker teatret.

CELESTIN

Gør du?

DENISE

(drømmende)

Ja, skønt jeg aldrig har været på ét.

CELESTIN

Godt det samme!

DENISE

Men jeg kan hele frk. Corinnas parti udenad. Sig mig en gang, er hun Deres kæreste?

CELESTIN

Nåeh, kæreste og kæreste? Hun er min sangfugl. Hun er min billet til de store scener i Paris. Hun er ...

(tager sig i det)

... ihvertfælde ikke noget for dig!

DENISE

Skal De så selv til premieren i aften?

CELESTIN

Det var bestemt meningen.

DENISE

Åh, bare jeg kunne tage med!

CELESTIN

Umuligt!

DENISE

Jeg ved det godt. Men kunne vi så ikke synge én af sangene?

CELESTIN

Lad gå. Men kun hvis du lover ...

DENISE

Jeg siger ikke ord. Jeg sværger højt
og helligt ...

CELESTIN

Fint!

DENISE

... ved Sankte Nitouche!
(folder hænderne og stiller sig
ved siden af statuen)

CELESTIN

(sukkende)
Den sidste del kunne du godt ha' sparet.
(sætter sig ved orglet)
Nuvel, hvilken én af mine "små perler" skal
det så være?

DENISE

Grenadiervisen! De har jo allerede spillet
forspillet!
(fniser)

CELESTIN

Meget morsomt!

Musik: Grenadérvisen

DENISE

Fra Nürnberg grenadéren kom

CELESTIN

Han stod så stiv og stolt og strunk

DENISE

Prinsessen kom direkt' fra Rom

CELESTIN

Med ekstra tog i pragt og prunk!

DENISE

Hun var en skønhed vidt berømt

CELESTIN

En dejlig, dejlig kongebrud

DENISE

Dog smilte hun til ham så ømt

CELESTIN

At det var svært at holde ud

DENISE

Men han stod fast
trods smil og blikke
så ligeud og blinket' ikke
Nej, han holdt stand
som tapper mand!

CELESTIN

Men sig hvordan?

DENISE

Sagen er den, sagen er den
at vor ven var støbt af tin!

BEGGE

Sagen er den, sagen er den
at han var støbt af tin!

CELESTIN

Ååååh...?

DENISE

Jaeh...

BEGGE

Stakkels mand han var af tin!

CELESTIN

Såeh...?

DENISE

Jaeh...

CELESTIN

Akkurat af tin!

BEGGE

Ratadata tatata tatata
Tag sagen roligt, alt er troligt

Enten I tror hvert et ord eller ej
det angår ikke mig, NEJ!

DENISE
Hun vinkede og vinkede

CELESTIN
Så vidt kan kærligheden gå

DENISE
Men endnu ej han blinkede

CELESTIN
Han hverken hørte eller så

DENISE
Da kunne hun ej modstå mer'

CELESTIN
Så kan I tænke, hvad der sker

DENISE
Et kys hun gav sin grenadér

CELESTIN
Ét eneste og ikke fler'!

DENISE
Det var for meget for soldaten
nu var det ude med kammeraten
Lige på stand så smeltede han

CELESTIN
Men sig hvordan?

DENISE
Sagen er den, sagen er den
at vor ven var støbt af tin!

BEGGE
Sagen er den, sagen er den
at han var støbt af tin!

CELESTIN
Nåeh...?

DENISE
Jaeh...

BEGGE

Stakkels mand han var af tin!

CELESTIN

Såeh...?

DENISE

Jaeh...

CELESTIN

Akkurat af tin!

BEGGE

Ratadata tatata tatata
Tag sagen roligt, alt er troligt
Enten I tror hvert et ord eller ej
det angår ikke mig, NEJ!

DENISE

Men det var kun et øjeblik

CELESTIN

Prinsessen glemte brug og skik

DENISE

Og endnu inden året gik

CELESTIN

Kan I så gætte hvad hun fik?

DENISE

Hun fik en batajon af små

CELESTIN

Rekrutter ganske små - som så

DENISE

Med uniformer mørkeblå

CELESTIN

Og store bjørneskindshuer på

DENISE

De blev til store helte siden
Dog blev de aldrig sendt til striden
Aldrig de kom i ilden, nej

CELESTIN

Men hvorfor ej?

DENISE

Sagen er den, sagen er den
de var alle mand af tin!

BEGGE

Sagen er den, sagen er den
Alle mand af tin!
Sagen er den, sagen er den
de var alle støbt af tin!
Sagen er den, sagen er den
Alle mand af tin!

Musik slut.

DENISE

Åh, jeg ville nu stadig ønske jeg kunne se
den premiere!

CELESTIN

Ja, og det er desværre stadig umuligt!

Celestin hører nogen komme.

CELESTIN (FORTSAT)

Der kommer nogen! Du må hellere smutte.
Dine kinder er vist lidt for røde til Gloria in
Exelsis!

Denise løber på sit værelse. Celestin spiller på orgelet.

5. MAJOREN PÅ BESØG

Majoren kommer ind, med en nonne halsende efter. Celestin stopper forskrækket orgelspillet i en skæv harmoni. Han tager hurtigt en hat og prøver, så vidt muligt, at skjule ansigtet.

MAJOREN

Jeg skal tale med min søster. Straks!

NONNE

Jamen, hr. major, priorinden er midt i sin
eftermiddagsbøn.

MAJOREN

Så må hun sætte fut i bønnen. Jeg har et vigtigt ærinde.

NONNE

Jeg skal prøve, hvis De vil vente her imens?

Nonnen går. Majoren fnyser og henvender sig til Celestin.

MAJOREN

Vente? Man lader ikke en major ved 27. husarregiment vente!

CELESTIN

(nervøst)

De er jo ... er De ikke?

MAJOREN

Priorindens bror, ja! Og De er?

CELESTIN

Øøøøh ... Celestin. Kloster-organist! Og intet andet!

MAJOREN

(kigger mistænksomt)

Hmmm ... ansigtet?

CELESTIN

Hvilket?

MAJOREN

Deres! Det virker bekendt!

CELESTIN

Bekendt? Mit ansigt? Ikke mig bekendt.

MAJOREN

Nu har jeg det! Komponisten!!! Har De en bror, der hedder Floridor?

CELESTIN

Flori ... Flori ... dor, siger De? Næ, helt blank, der ringer ingen klokker.

En kirkeklokke starter. Celestin får et chok.

CELESTIN (FORTSAT)

(griner nervøst, peger
forklarende)

Hahaha! Eftermiddagsbønnen!

MAJOREN

Denne charlatan er ellers lige præcis
tangent-tamper som Dem selv. Ja, bare ved
teatret.

CELESTIN

(spiller chokeret)

TEATRET?

(slår fromt korsets tegn)

Jeg forsikrer Dem. Mellem teatrets lyst og
det fromme klosterliv går en vandskuret
mur ... jeg mener ... vandtætte skodder. Vi er
hinandens modsatte modsætninger.

(gestikulerer)

MAJOREN

Hmm. Når jeg får fat i den luskebuks, så
sprætter jeg ham op!

Majoren trækker sit sværd så Celestin må undvige.

CELESTIN

(forskrækket)

Undskyld mig! Jeg må ile til bønnen. De er
ved at koge over.

Celestin skynder sig ud.

MAJOREN

Mærkelig mand! Jeg synes bestemt, at der
var noget bekendt ved det fjæs!

(tager publikumskontakt)

Ja, jeg ved godt, hvad I tænker. Hvad dælan
laver en højt dekoreret husar på et kloster?
Det er min søster. Hun er priorinde her på
stedet. From som en ren helgen. Jeg kalder
hende familiens hvide får!

(griner af sin egen joke)

Sådan har hun nu ikke altid været. Næh, i
sine unge dage var hun sgu ligeså sulten

på livet som os andre ... på vej til Paris med en ung herre. Men så tog fanden pludselig ved hende ...

(retter)

eller rettere ... Herren tog ved hende! Og siden har hun rendt rundt hér, klædt ud som en pingvin.

6. GIFTERMÅLET

Han afbrydes da priorinden kommer ind.

PRIORINDEN

Alfred? Min egen kødelige bror hér på klosteret? Det kalder jeg et mirakel.

MAJOREN

Ha! Tro mig, Caroline. Jeg kommer her sgu heller ikke frivilligt!

Priorinden rømmer sig over hans banden.

MAJOREN (FORTSAT)

Jeg mener ... jeg kommer *sørme* kun fordi, jeg har et vigtigt ærinde!

PRIORINDEN

Sig frem, Alfred!

MAJOREN

Jeg har netop modtaget dette brev. Det vedrører én af dine elever.

(tager et brev frem, læser)

En frk. Denise de Flavigny!

PRIORINDEN

Åååh, min bedste elev. En flittig og from pige.

MAJOREN

(for sig selv)

Det lyder sgu trist...

(retter)

Jeg mener: Det lyder som hende!

Sagen er, at en af mine unge løjnanter - Fernand de Champlatreux - en prægtig soldat og lidt af en "damernes ven"...

(tager sig i det)
Ja, og han sidder altså herude lige nu og
venter.

PRIORINDEN
Hvad sidder han og venter han på?

MAJOREN
På sin hest.

PRIORINDEN
Alfred!

MAJOREN
Nååe ... han venter på besked. Ser du, hans
og hendes forældre er gode bekendte i Paris,
og de har nu bestemt, at de to unge er som
skabt for hinanden.

PRIORINDEN
Mener du de skal ...?

MAJOREN
Ja, de skal smedes sammen. Det står
altsammen i brevet her.
(rækker hende brevet)
Familierne vil se de to unge mennesker i
Paris allerede i morgen.

PRIORINDEN
Åh ... det vil komme som en overraskelse for
Denise.
(skimmer brevet)

MAJOREN
(nikker)
Gjorde det sgu også for min løjtnant. Det er
jo også derfor, han gerne vil se godten lidt
an først.

PRIORINDEN
ALFRED!

MAJOREN
Jeg mener selvfølgelig: hilse lidt på sin
tilkomne!

PRIORINDEN

Et stævnmøde på et kloster? Med en ung mand. Aldrig! Det er imod alle regler! Både dem givet fra oven ...

(kigger fremt mod himlen)

... og ikke mindst dem jeg selv har lavet!

MAJOREN

Kære søster, tænk nu på de to unge mennesker. Skal kærligheden ikke ha' en chance?

PRIORINDEN

Stop! Jeg skal ikke belæres om kærlighed ... slet ikke fra en garderhusar!

MAJOREN

Årh, du har da også været ung og forelsket. Var der ikke en ung mand, som ...

PRIORINDEN

(stopper ham)

ALFRED! Den historie er glemt og lagt i graven. Jeg traf mit valg, ganske som de unges forældre tilsyneladende har truffet ét her!

MAJOREN

Så du fastholder altså - med stenhårdt hjerte - at de ikke kan ses?

PRIORINDEN

Korrekt! Regler er regler! Ikke mindst mine egne.

(får en ide og bløder op)

Men man kunne måske bøje dem lidt. Måske kunne de tale sammen - uden at ses!

Priorinden ringer på sin klokke.

MAJOREN

Ikke forstået?

En nonne dukker op.

PRIORINDEN

Søster Cathrine, vil du sende Denise herved?

Nonnen adlyder.

PRIORINDEN (FORTSAT)

(til Majoren)

Ser du, vi får af og til besøg fra skoletilsynet
- så hvis din løjtnant kunne udgive sig for at
være en ældre skoleinspektør.

MAJOREN

Godt tænkt, Caroline! Så kunne han
udspørge hende om lidt af hvert!

PRIORINDEN

(rømmer sig)

Hvis han optræder upassende, afbryder jeg
straks samtalen!!!

MAJOREN

Intet problem, Caroline. Han er en
gentleman!

PRIORINDEN

Jeg synes du sagde "en damernes ven"?

MAJOREN

Kun forstået på den måde, at han altid er
meget venlig overfor damer.

(for sig selv)

Jo flere, jo bedre.

(til priorinden)

Jeg henter straks min løjtnant!

Majoren går ud for at hente Champlatreux.

7. SKOLEINSPEKTØREN

Denise kommer ind ledsaget af nonnen.

DENISE

De ønskede at se mig, kære moder?

PRIORINDEN

Nu skal du høre mit barn. Der er besøg til
dig.

DENISE

Til mig? Hvem?

PRIORINDEN

En ældre skoleinspektør ønsker at eksaminere min bedste elev. Dig!

DENISE

Men ...?

PRIORINDEN

(afbryder)

Det er en ældre herre, og han får dig ikke at se. Sådan er klosterets regler.

DENISE

Jamen, hvordan kan det lade sig gøre?

PRIORINDEN

Nu går vi ud og henter et skærmbædt. Så bliver du på den ene side af skærmen, og den unge løjt ...

(retter hurtigt)

... den ældre skoleinspektør bliver på den anden!

Denise, priorinden og nonnen går ud efter et skærmbædt. Ind fra den anden side kommer Champlatreux. Han jagter nogle klosterelver, der gemmer sig.

Musik: Skoledirektørens vise.

CHAMPLATREUX

Nu unge frøkener lad jer ikke forskrække at I nu ser mig
På dette sted hvis fromme skikke
spærrer for manden hver en vej

Lad jer ej skræmme af uniformen
Thi i mit hjerte er kun kærlighed
Åbn nu piger ganske trygt den klosterport
Da skal jeg synge kærlighedens ord
vise jer at lidenskab er
så smuk og stor.

Musik slut. Klosterelverne forsvinder. Majoren kommer ind.

MAJOREN

Hør ... hvad laver du, mand?

CHAMPLATREUX

Jeg hilste bare lidt på de unge frøkener!

MAJOREN

Det er ikke kroen, det her! Det er et kloster!

CHAMPLATREUX

Nåja, det er jeg sgu ked af.

MAJOREN

Og med hensyn til jargonen: Ingen banden og kasernesprog!

CHAMPLATREUX

Javel! Jeg skal prøve.

MAJOREN

Og mere end det. Du må lade som om, du er en ældre skoleinspektør.

CHAMPLATREUX

Hvorfor i alverden dog det?

Denise og Priorinden ind fra den anden side med et skærmbredt.

MAJOREN

Ikke så mange spørgsmål. Du vil jo gerne fritte tøsen ud, ikke?

Champlatreux nikker og går hen til skærmen.

PRIORINDEN

Er De parat, hr. skoleinspektør?

CHAMPLATREUX

(med normal stemme)

Jaja ...

Får et puf af majoren og ændrer til gammelmands-stemme.

CHAMPLATREUX (FORTSAT)

Jaja, jeg er parat, gode kone ...

(får et puf mere)

... øh, fromme moder.

PRIORINDEN

Jeg har bragt skolens bedste elev herind, og hun vil med glæde svare på alle Deres spørgsmål.

CHAMPLATREUX

Nuvel. Hvad render sådan nogle små
dejlige ...

(tager sig i det)

... jeg mener, hvad får I kloster-elever tiden
til at gå med her?

DENISE

(til priorinden)

Tillad mig at svare?

Priorinden nikker. **Musik: Klosterskolens dagsorden (uddrag).**

DENISE (FORTSAT)

Knap jeg ved alt hvad vi bestiller
Åh vi har så mange, mange fag
Tro nu ej, hr. Direktør, vi spilder
et halvt minut den hele dag
Når klokken ringer
op vi springer
flink og let
gør toilet
vor bøn vi be'r
Det hele sker
på et kvarter
Så vi til spisesalen går
hvor vi til frokost får
en kop sødmælk og brød
Siden vi bager
kringler og kager
laver marcipan og sukkerkager
syltede frugter og konfekt
efter vægt!

CHAMPLATREUX

Det lyder nyd'ligt
og ganske lydigt
på klosterskolen er skam dydigt
Men jeg må høre
ja, lig'frem spørge:
Er det mon alt
De dér har mig fortalt?
Jeg får nok den idé
der må lidt løjer ske
Fortæl mig lidt om det

DENISE

(forstår ikke hvad han fisker
efter)

Derpå både små og store får
en engelsk time hos Miss Potter
så vi forstår at forstå
Walter Scott og
alle andre engelskmænd og skotter
Miss Edgesworth og Kenilworth
Nelson, Wilton
Milton, Stilton
og Shakespeare og King Lear

CHAMPLATREUX

(ironisk)

All right, oh yes, how do you do?

DENISE

Goodmorning, sir!
Det franske sprog med al vor flid
vi dyrker så en times tid

DENISE OG CHAMPLATREUX

(fordeles skiftevis)

- Bouillebaisse, Mayonnaise
Beouf Bernaisse, Marseillaise
égalité, liberté
allez Champs-Elysees!
Merci 'revoire
Foie gras, la-la
Moliere, Dumas
Come si, come ca
Parlez vous francaise, monsieur? - un peu!

Musik slut. Priorinden trækker Denise et skridt til siden.

PRIORINDEN

Det var nydeligt, mit barn!

DENISE

Tak, fru Moder!

Champlatreux og majoren hvisker lavmælt sammen.

CHAMPLATREUX

Sylte frugt og bede fadervor?!?
(laver et stort GAB!)

MAJOREN

Jojo, men når der er ro på hjemmefronten,
er der masser af tid til ...

PRIORINDEN

Var der andet De ville spørge om, hr.
skoleinspektør?

CHAMPLATREUX

Ja, jeg tænkte: Nu har jeg hørt om frøkenens
nydelige indre kvaliteter.

DENISE

(nejjer)
Tusind tak!

CHAMPLATREUX

Nu kan jeg tænke mig at få et glimt af Deres
ydre...

PRIORINDEN

Hvabehar?

Priorinden rømmer sig. Majoren giver ham et puf.

CHAMPLATREUX

Jeg mener Deres ydre ... ligere
kvaliteter.

PRIORINDEN

Hvad tænker hr. skoleinspektøren på?
De må vide, min elev har sine øjne rettet
mod himlen!

CHAMPLATREUX

Ja, og hvilken farve har de øjne egentlig?

DENISE

(til Priorinden)
Hvorfor spørger han om mine øjne?

PRIORINDEN

Ja, hvorfor spørger De egentlig om hendes
øjne? Mener hr. skoleinspektøren da, at
hendes øjnes farve har nogen som helst
indflydelse på, hvilket slags menneske hun
er?

CHAMPLATREUX

Nånej, jeg ku' også spørge om Deres hår?

PRIORINDEN

Hendes hår?!?

CHAMPLATREUX

Ja, eller mål om livet ...

(befippet)

- jeg mener "i" livet ...

Priorinden rejser sig hurtigt.

PRIORINDEN

Så er samtalen forbi! Tak for besøget.

Priorinden trækker Denise væk fra skærmen. En nonne fører Champlatreux og majoren ud.

CHAMPLATREUX

(til majoren)

Ups! Var jeg lidt for direkte?

MAJOREN

Nåja, hvad bukserne er fulde af, løber
tungen vist over med!

(griner)

CHAMPLATREUX

(sukker)

Men jeg fik hende ikke at se!

MAJOREN

Næh, du må glæde dig til bryllupsdagen ...

(blinker til ham)

...og natten!

Champlatreux og nonne exit.

MAJOREN (FORTSAT)

Tak for hjælpen, søster! Sagen ordnet
diskret og elegant. Man er vel vant til at
rydde minefelter!

Majoren går selvglad ud.

PRIORINDEN

(ironisk, for sig selv)

Jatak, iført træskostøvler!

8. DU SKAL GIFTES

DENISE

(til priorinden)

Undskyld, Moder. Jeg er helt forvirret?

Priorinden trækker Denise med sig hen til en bænk, hvor de sætter sig.

PRIORINDEN

Kom, mit barn. Hér kan vi tale fortroligt.

DENISE

Er der noget galt?

PRIORINDEN

Ser du, når en ung pige når en vis alder, er det naturligt at tænke på ægteskab.

DENISE

(chokeret)

Ægteskab? Jamen, jeg har aldrig tænkt på ...

PRIORINDEN

(afbryder)

Næh, men det har din familie. Dine kære forældre har fundet en ung mand til dig. Og de skriver at du skal tage toget hjem til Paris allerede i aften.

DENISE

I aften?

PRIORINDEN

Ja, et bryllup skal jo forberedes.

DENISE

Men, fru Moder? Giftes men én jeg aldrig har mødt?

PRIORINDEN

Ja, det er jo ulempen ved sådanne arrangementer.

DENISE

Men hvad med kærligheden?!

PRIORINDEN

(overrasket)

Kærligheden? Øøøh, ja ... det er jo et ganske andet spørgsmål.

DENISE

Jamen, skal man ikke følge sit hjerte?

PRIORINDEN

Joe, at følge sit hjerte kan virke tillokkende for en ung pige, men tro mig det kan også være ødelæggende!

DENISE

Jeg forstår ikke?

PRIORINDEN

Lad os sige, du selv fandt én du holdt af. Én du betroede dit hjerte. Én du ville dele livet med ... men som din familie aldrig kunne acceptere. Da ville du få ar på sjælen. Mange har fået et ulykkeligt liv, hvis kærligheden til den udkårne ikke kunne forenes med kærligheden til familien.

DENISE

Fru Moder, har De da også engang...?

PRIORINDEN

(afbryder)

Hør, mit barn ... er du ikke sød at tage skærmbrædtet ud?

DENISE

Jo, fru Moder!

Denise tager skærmbrædtet ud. Priorinden tager publikumskontakt.

PRIORINDEN

(til publikum)

Ak ja, hun spørger mig om kærligheden. Havde hun blot spurgt om Guds kærlighed, havde jeg nok kunnet vejlede hende ... men hvad kan jeg sige hér som vil trøste hende? Jeg har altid troet på Herrnes ord 'at elske og ære til døden jer skiller'... men ofte er det ikke døden, der skiller de elskende ad ... men

derimod ting 'her i livet'. Hendes familie tror sikkert af et godt hjerte på det "fornuftige ægteskab". Men hvis kærligheden kun er fornuftig, kan den så stadig være ægte?

Denise kommer ind igen.

DENISE

Fru Moder. Jeg går og tænker ... hvad nu hvis ægteskab slet ikke er noget for mig? Hvad nu hvis ...?

PRIORINDEN

(afbryder)

Jeg forstår dig. Men nu får du en lang togrejse til at vænne dig til tanken.

Priorinden ringer med klokken. Celestin kommer ind.

CELESTIN

De ringede? Rygtet går, at der har været skoletilsyn?

PRIORINDEN

Hr. Celestin. Vores lille Denise rejser fra os. Hun skal hjem og giftes.

CELESTIN

Næh, det var sandelig en overraskelse!

DENISE

(surt)

Mon ikke!

PRIORINDEN

Ja, hun har ikke helt vænnet sig til tanken. Kunne jeg overtale Dem til at ledsage hende på rejsen?

CELESTIN

Naturligvis. Det ville være mig en ære. Ja, jeg tror ikke jeg ville kunne sove roligt, hvis ikke jeg selv egenhændigt havde sat frøkenen sikkert af på Gare Du Nord.

PRIORINDEN

Glimrende. Der er afgang i aften kl. 8.

CELESTIN

Klokken 8 er noteret!

(lille pause, så bestyrtet)

HVAD?!? Klokken 8 ... i aften? Det kan jeg ikke. Umuligt. Der er jeg jo i ... i ... i ...

PRIORINDEN

I hvad?

DENISE

(drillende)

Ja, i hvad?

CELESTIN

I ... i ... i ... bad ... og i aftenbøn ... og ikke mindst i seng.

PRIORINDEN

I seng kl. 8?

CELESTIN

Ja, det er ryggen.

(ømmer sig)

Jeg fik et hekseskud, da jeg kravlede over muren...

PRIORINDEN

Hvabehar?

CELESTIN

Jeg mener, jeg fik en murren i ryggen, da jeg kravlede over heksen ... hækken.

Altså ... klip klip!

(viser hæksaks)

PRIORINDEN

(lidt spidst)

Hr. Celestin! De må stoppe med al det havearbejde, og Deres ryg kan De hvile i toget. I to har en time til at pakke. I skulle jo nødtigt komme for sent.

DENISE

Ja, fromme Moder!

Priorinden exit.

9. EN GOD IDE

Celestin synker modløs sammen.

CELESTIN

Au revoir til premieren! Adieu til min
karrieres højdepunkt! Jeg går glip af
det hele.

Denise får en idé.

DENISE

Næ, De gør ej.
(lille pause)
For vi kommer nemlig for sent til toget.

CELESTIN

Gør vi det?

DENISE

Ja! Så vi er nødt til at tage nattoget!

CELESTIN

(forstår ingenting)
Nå? Og hvad skal vi så lave i mellemtiden?

DENISE

Hr. Celestin!? Tsk tsk.

CELESTIN

(forstår endelig)
Premieren! GENIALT!
(tænker efter)
Men hov! Hvor skal du så være?

DENISE

(drømmende)
Ved Deres side. På 3. række. Til mit livs
første vidunderlige teaterstykke!

CELESTIN

Aldrig! Du er en ung ærbar kloster elev.
Du er lovet væk. Det går virkelig ikke!

DENISE

(sukker, spiller skuffet)
Jaja da. Men så bliver det 8-toget.

Denise rejser sig. Celestin stopper hende.

CELESTIN

Hør, vi må da kunne finde på noget?

DENISE

(lokker ham)

Tjaa ... hvis nu bare teatret havde ligget i nærheden af byens hotel.

CELESTIN

Jamen, det gør det! Hotel La Tour er nabobygning til teatret!

DENISE

(spiller overrasket)

Virkelig?

CELESTIN

Ja! De deler ovenikøbet baggård. Hvorfor?

DENISE

Nå, jeg tænkte bare, hvis vi nu indlogerede os på hotellet, kunne jeg blive på værelset og lytte til den dejlige musik i det fjerne, mens De, hr. Celestin ...

CELESTIN

Mens jeg ... mens jeg hvad?
(fisker efter en idé)

DENISE

Hr. Celestin!? Tsk tsk.

CELESTIN

(fanger den langt om længe)

Lister gennem gården og ind ad bagindgangen på teatret! Hvor jeg modtager kys, blomster og stående ovationer!

DENISE

Vil De måske tage en premierebuket med til lille mig, der har ventet så artigt på værelset?

CELESTIN

Så lad gå!

DENISE

Hr. Celestin! Det var en fremragende plan
De dér fik ... - helt selv.

CELESTIN

En kunstnerhjerne holder aldrig fri! Jeg går
straks op og pakker. Vi sku' gerne nå at
komme for sent til toget!

De griner indforstået. Celestin fløjtende exit.

10. FARVEL TIL KLOSTRET

Klosterelever kommer løbende til, medbringende Denises kuffert.
Hjælper hende i det følgende med at pakke.

ELEV 1

Åh Denise, vi hører, du skal rejse?

ELEV 2

Ja, og giftes?

ELEV 3

Med en ukendt mand!

Eleverne fniser.

DENISE

Lad os nu se!

ELEV 1

Hvad mener du? Dine forældre har jo
besluttet det?

DENISE

Ja! Og hvad er dét for noget? Den ene øjeblik
skal man gå tilsløret og må ikke så meget
som se på en mand. Og det næste øjeblik,
skal man giftes med én!

ELEV 2

Jamen, sådan har man jo altid gjort?

DENISE

Ja, i gamle dage.

ELEV 3
Hvis nu han er smuk?

ELEV 1
Hvis han nu er rar?

ELEV 2
Hvis han nu er rig?

DENISE
Ja, hvis og hvis ... Paris havde et tårn
med en top, der var spids!

De griner.

ELEV 1
Tager du så ikke afsted?

DENISE
Jo, jeg tager til Paris og taler mine forældre
til fornuft.
(hemmelighedsfuld)
Med et lille stop undervejs!

ELEV 2
Hvor?

DENISE
Nu skal I bare høre ...!

ELEV 2
(afbryder)
Priorinden kommer!

Eleverne stiller sig front op til afskedssang. Priorinden og Celestin kommer ind.
Celestin har sin kuffert med.

Musik: Farvelsang

ELEVERNE
Med vemod vi skilles fra dig
Du klostrets stolthed og smykke
Dig følger på fremtidens vej
vort ønske om medgang og lykke

DENISE

Ak med sorg søstre, jeg lyder
pligtens røst og siger farvel
-det er familien som mig byder:
drage bort endnu i kvæl
Skønt andre næppe ville græde
men skynde sig med største glæde
afsted til mama og papa
Jeg går med sorg og savn herfra
Jeg går med sorg og savn herfra

Musik slut.

PRIORINDEN

Hvor var det dog smukt, kære børn!
(til Denise)
Og kære Denise. Vi ønsker dig en god tur.
Husk at Paris er en stor, smuk og
vidunderlig by. Man kan let fare vild i den ...
præcis som med kærligheden. Du virker i
bedre humør nu!

DENISE

Det er fordi jeg glæder mig ...
(lille pause)
... til togturen!

Celestin vender øjne. Denise kysser de andre elever farvel.

PRIORINDEN

Pas nu godt på hende, hr. Celestin!

CELESTIN

Hun er i sikre hænder.

PRIORINDEN

Farvel, Denise!

Priorinden exit.

CELESTIN

(ironisk til Denise)
Nååå, man glæder sig til togturen?
Nydeligt lille dobbeltspil!

DENISE

(ironisk)

Tusind tak, hr. Celestin.
Eller er det hr. Floridor?

CELESTIN

Touché! Og nu ikke så meget snak. Om en
time skal jeg sidde på 3. række midtfor og
nyde frk. Corinnas sang!

Celestin exit.

ELEV 1

Nå, fortæl så ... hvor er det så, du skal gøre
holdt inden togturen?

Musik: Grenadiervisen (reprise). Elever og Denise danser rundt i en lille
koreografi.

DENISE

(bryder ud i sang)

Sagen er den. Sagen er den. Jeg skal til
teatret hen. Sagen er den. Sagen er den.
Til teatret hen.

ELEVERNE

Hvad?

DENISE

Jaaa! Jeg skal til teatret hen!

ELEVERNE

Nææææh?

DENISE

Jo! Til teatret hen.

Eleverne tager deres nonnetøj af. De er underklædt og forvandler sig til
skuespillerinder. Klosteret forvandles i et åbent scenskifte til teatrets
bagscene.

ALLE

Ratadata tatata tatata
Tag sagen roligt, alt er troligt

DENISE

Enten I tror hvert et ord eller ej
det angår ikke mig, NEJ!

Musik går attacca over i næste nummer. Under dette går skuespillerinderne frem, og det røde fortæppe trækkes i bag dem.

11. PREMIERE

Vi er på teatrets scene. Corinna synger en vovet sang fra operetten.

Musik: Babette og Benoit

CORINNA

Det var nær ved midnatsstunden
da Babette og Benoit
gik fra gilde gennem lunden
Det var mørkt og fælt - uha!
Stakkels knøs han gøs med rette
faldri faldrala fari lari lette
"Åh jeg ryster", peb Benoit
"Åh din kryster", sagde Babette
Lari fari larilette
Lari fari faldera.

Nu et "Holdt" der lød i natten
og 3 skygger sås til hest
Vor Benoit blev ganske fra den
tog sin flugt, som han havde lært bedst
3 husarer kan I gætte
faldri faldrala fari lari lette
Og de to jog bort Benoit
mens den tredje tog Babette
Lari fari larilette
Lari fari faldera

Det var efter midnatstimen
at Benoit kom frem igen
fandt Babette var besvimen
(ironisk)
Åh hun husked' skam slet ingenting
Hvad var sket, vi kan kun gætte
faldri faldrala fari lari lette
"Åh de skurke", græd Benoit
"Åh de skurke", lo Babette
Lari fari larilette
Lari fari faldera

Corinna bukker og går ud, mens musik spiller reprise. Musik slut. Tæppe fra.

12. OMKLÆDNING

Vi er nu på bagscenen. Her har Corinna omklædning, og der går en dør ind til en tilstødende garderobe. Teaterdirektøren har overværet sangen fra kulissen og står og klapper begejstret.

TEATERDIREKTØREN

Bravo! Vidunderligt!

Corinna kommer fra scenen.

TEATERDIREKTØREN (FORTSAT)

De synger fantastisk, frk. Corinna! Tænk at der også findes sådanne stemmer her i provinsen!

CORINNA

Ja, hvad havde De regnet med? Vent blot til hr. Floridor og jeg indtager de store scener i Paris!

TEATERDIREKTØREN

De klapper endnu derinde. Ind og buk.

Teaterdirektøren gænger Corinna ind på scenen igen. Evt. bifald OFF.
Teaterdirektøren tager publikumskontakt.

TEATERDIREKTØREN (FORTSAT)

Ja, den er god nok. Det ER mig! Den berømte teatermand Jean Pierre Faubert. Så hvad laver jeg dog hér på et provinsteater, kunne De spørge. Det er såre simpelt: Jeg er vendt tilbage til min barndoms by. Har købt min ungdoms teater, hvor det hele begyndte. Jojo, jeg har gjort alle de store scener i Paris. Men tro mig, når jeg siger, at mit hjerte aldrig forlod dette sted.

(bliver rørt)

Når jeg tænker på det, bliver jeg rørt. Og dernæst bliver jeg rørt over, at jeg bliver rørt. Hvilket blot rører mig endnu mere!

(snøfter og pudser næsen)

Nå, nu er det bare om at krydse fingre for resten af premieren, så vi kan skåle i champagne.

(kommer i tanke om noget)

Åh, champagne! Godt jeg sagde det. Ha' mig undskyldt?

Teaterdirektøren exit. Corinna kommer tilbage fra scenen efterfulgt af et par skuespillerinder med favnen fuld af blomster, publikum har kastet på scenen.

CORINNA

Pas dog på!!! I taber roserne! Jeg vil ha' hver og én. Det skylder jeg mit publikum.

SKUESPILLERINDE 1

Er hr. Floridor dukket op?

CORINNA

Jaja, han sidder 3. række midtfor og nyder hver en tone!

SKUESPILLERINDE 2

Gad vide hvorfor han sneg sig ind af bagdøren?

CORINNA

Hvad gjorde han?

SKUESPILLERINDE 1

Vi så det selv. Det var som om, han ikke ville ses af nogen.

CORINNA

Det er sikkert for ikke at tage opmærksomhed fra mig!

Skuespillerinderne fniser.

SKUESPILLERINDE 1

Med mindre der er en anden forklaring ...
ovre på Hotel La Tour!

CORINNA

(mistænksom)
Hvad skal det betyde?

SKUESPILLERINDE 2

Såmænd blot at vi fra vores garderobe kan se lige over på ét af hotellets dobbeltværelser.

SKUESPILLERINDE 1

Hvor hr. Floridor er indlogeret.

CORINNA

(misforstår, smilende)

Dobbeltværelse? Åh, han har forberedt en lille privat gratulation efter premieren.

SKUESPILLERINDE 1

Sikkert! Men så bliver I 3.

CORINNA

Hvadfornoget?

SKUESPILLERINDE 2

For der var også en purung pige. Ikke mere end 18 skulle jeg mene.

SKUESPILLERINDE 1

(fniser)

De kunne være hendes mor!

CORINNA

(bliver rasende jaloux)

Det er løgn! Det er noget I finder på, sådan et par misundlige ... løgnagtige ... dilletant-dåser!

Corinna kaster noget pudder efter dem. De giver igen.

SKUESPILLERINDE 1

Sku' man høre fra en tudsegammel provins-primadonna!

CORINNA

Hvem sagde tudsegammel?!

SKUESPILLERINDER

Hvem sagde dilletanter?!

De farer i totterne på hinanden, så pudderskyerne står om ørene på dem. I det samme kommer Champlatreux og et par soldater ind og lægger sig grinende imellem.

SOLDAT 1

Såå ... rolig d'damer.

SOLDAT 2

Sænk våbnene omgående!

CHAMPLATREUX

Det var vist heldigt, at de fredsbevarende styrker dukkede op. Skulle vi ikke erklære våbenhvile? Det er trods alt en festaften!

De to soldater flirter med hver sin skuespillerinde. Corinna dæmper sig, og sætter sig ved et sminkespejl og netter sig.

CORINNA

Godaften, Champlatreux. Tænk, at De har tid til at gå i teatret?

CHAMPLATREUX

Hvad mener De?

CORINNA

Rygtet går, at De skal giftes?

SOLDAT 1

Den er god nok. Vi holder polterabend på kasernen i aften.

SKUESPILLERINDE 1

(flirter)

Guuud, må vi komme med?

SOLDAT 2

Beklager! Damer ingen adgang!

CORINNA

Og hvem er så den heldige unge dame?

CHAMPLATREUX

Aner det ikke! Det er min families aldeles vanvittige idé.

SKUESPILLERINDE 1

Så De har ikke en gang set hende?

CHAMPLATREUX

Næ! Og tro mig, jeg har forsøgt!

SKUESPILLERINDE 1

Må vi ikke i det mindste ha' lov til at udbringe Dem en skål?

SKUESPILLERINDE 2

Vi har champagne i vores garderobe!

SOLDAT 1

Kom nu, Champlatreux!

SOLDAT 2

(trækker Champlatreux med)

Hvorfor ikke tage den morsomme vej ... når
man alligevel skal til skafottet?

De griner. Og alle - på nær Corinna - går ind i skuespillerindernes garderobe.

CORINNA

(indædt, for sig selv)

Dobbeltværelse på Hotel la Tour? Hr.
Floridor! Du kan bare vente!

13. HAM IGEN!

I det samme kommer Celestin glædesstrålende ind.

CELESTIN

Jeg ku' bare ikke vente!

CORINNA

(spidst)

Nå! Jeg troede ellers De havde hænderne
fulde?

CELESTIN

Det eneste mine hænder er fulde af, er ...

(trækker blomster frem)

Roser! Såvel disse, som de mere verbale:
Corinna, De er enestående!

CORINNA

Hmmm. Hvad siger anmelderne?

CELESTIN

Begeistrede. Jeg sidder på rækken bagved
teaterpressen og smugkigger: Lutter
superlativer.

Celestin sætter roserne i en vase. Corinna rejser sig og skal ha' hjælp med
korsettet.

CORINNA

Hjælp mig lige her!

Celestin stiller sig bag hende og hjælper hende - lettere befippet - med udsyn til hendes kavalergang.

CELESTIN

Corinna! Vejen til Paris ligger åben for os to store ...!

(kigger på kavalergangen)

... store ... store ...

(rømmer sig)

Det jeg vil sige, er: Deres bryst klæder enhver kavalérgang

(retter hurtigt)

... jeg mener: Deres røst klæder enhver klaversang...

CORINNA

Så teaterrygterne er altså bare sladder?

CELESTIN

Hvilket sladder?

CORINNA

At De har indlogeret Dem på Hotel la Tour med en ung dame?

CELESTIN

(nervøst)

Nå, dét sladder. Ja, dét er sludder. Og sladder! Ja, det er det rene sluddersladder! Hvad sagde de ellers?

CORINNA

At jeg var en tudsegammel primadonna!

CELESTIN

Dem? Mere sluddersladder.

Frk. Corinna, De er som årgangs-champagne: Liflig! Boblende! Berusende!

CORINNA

(smigres og tør op)

Ååååh, hr. Floridor.

I det samme kommer majoren ind.

MAJOREN

Hvad satan! Står han ikke dér og befamler
min udkårne endnu en gang?!?
(trækker sablen)

CORINNA

Manse! Nu misforstår du igen!

MAJOREN

(går truende mod Celestin)
Der er ikke noget at misforstå, når sådan en
liderlig lummerbuks står og ...

CORINNA

(afbryder, lægger sig imellem)
... hjælper mig med min svære omklædning!

CELESTIN

(uskyldigt)
De drilske knapper!

CORINNA

(til majoren)
Men nu er du her jo. Ku' du så ikke lige ...?

MAJOREN

(forvirret)
Jo, selvfølgelig.

Corinna får majoren til at lægge sablen og hjælpe hende med kjolen. Hun vifter diskret Celestin ind på garderoben.

CORINNA

Dét var bedre. Sådan nogle små dumme
knapper er ingen sag for et par store og
stærke militærnæver...
(gnubber sig op ad majoren)
Hvad synes du iøvrigt om min sang?

MAJOREN

(lidt presset)
Øh ... din sang?
(redder sig ud af den)
Corinna, du var en fryd for øjet. Jeg sad sgu'
og blev helt ...
(tager sig i det)
... varm indeni!

CORINNA

Manse!!! Jeg skal på scenen om lidt. Du kan ikke stå her med sablen løftet.

MAJOREN

(forvirret)

Det gør jeg heller ikke?

CORINNA

(tager et hurtigt kig ned)

Jo, du gør!

Teaterdirektøren stikker hovedet ind.

TEATERDIREKTØREN

Alle skuespillere til scenen!

Pausen er slut!

(åbner til garderoben)

2 minutter til scene!

Teaterdirektøren løber ud. Corinna giver hurtigt majoren et kys og går på scenen. Skuespillerinderne og soldaterne kommer ud fra garderoben, de kysser hinanden og går hver sin vej. Majoren stopper Champlatreux.

MAJOREN

Champlatreux! Jeg har en lumsk mistanke om, at jeg bliver bedraget!

CHAMPLATREUX

Af Deres kone?

MAJOREN

Nej, for fanden. Værre: Af min elskerinde!

CHAMPLATREUX

(undrende)

Bedraget af Deres elskerinde?!?

MAJOREN

Ja, hvor usselt kan det blive?

Bed regimentet holde et vågent øje med teatrets komponist. En vis hr. Floridor. Han er lige lovlig fingernem.

CHAMPLATREUX

Javel! Kan De give mig en beskrivelse af ham?

Celestin kommer i baggrunden listende ud fra garderoben, udklædt som skuespillerinde.

MAJOREN

Sagtens. Han er tynd og ranglet som en asparges!

Celestin går lidt ned i knæ og gør i det følgende alt for ikke at matche signalementet.

MAJOREN (FORTSAT)

Kraftigt overbid. Indsunkne kinder. Tendens til hjulben.

CHAMPLATREUX

Javel! Og håret?

MAJOREN

Håret? Tjaa...

Den forfængelige Celestin kan ikke lade være at blande sig.

CELESTIN

(med kvindestemme)

Smukt platinblond, med et luftigt og naturligt fald!

MAJOREN

Tak, frøken!

De to soldater bukker let til Celestin.

MAJOREN (FORTSAT)

(lavmælt til Champlatreux)

Vrøvl! Det er vissentgult og fedtet! Under alle omstændigheder:

(råber)

FIND HAM!

Det gibber i Celestin, der skynder sig ud.

14. SKÆBNEN

CHAMPLATREUX

Tillad mig til gengæld at bede om et råd, hr. Major.

MAJOREN

Naturligvis. Spyt ud, soldat!

CHAMPLATREUX

Det drejer sig om mit giftermål.

MAJOREN

Ja, det var sgu også forbandet, at du ikke fik et glimt af godten. Men sådan nogle små klosterpiger, de er med garanti lige til at ...
(gnider sig i hænderne)

CHAMPLATREUX

(afbryder)

Det er mere ... jeg ved slet ikke, om jeg vil giftes.

MAJOREN

Hvad nu?

CHAMPLATREUX

Jeg troede ikke kærlighed var et tilfældigt lotteri. Jeg mener, bør man ikke gifte sig med én man elsker?

MAJOREN

(slår en skraldlatter op)

Hahaha! Hvem har dog givet dig den vanvittige idé? Du forelsker dig i en sød og slank lille suktermås. Få år efter sidder du med et tvært, bredrøvet tågehorn! Tillykke!

CHAMPLATREUX

Så man kan ikke få både ægteskab og kærlighed?

MAJOREN

Jojo! Men det kræver krigslist!

CHAMPLATREUX

Krigslist?

MAJOREN

At man kæmper på flere fronter!

Musik: Som sand husar (I blinde)

MAJOREN (FORTSAT)

Se mange fjolser har jo fået
gevinst i lykkens lotteri
mens mange vismænd har begået
et rigtigt galt fornuftsparti
For hvad man får, kan ingen vide
da må man se til anden side
Der' nok af kvinder
hjerter du vinder
gift eller ej
det er ikke hvad man får, men ta'r
som sand husar
det er ikke hvad man får, men ta'r
som sand husar

CHAMPLATREUX

Men om jeg sådan lod mig ægte
og foran præsten troskab svor
da ville jeg vel løftet svigte
om jeg nu fulgte Deres ord
De si'r, man hjertet let kan dele
Men hvad hvis én ku' få det hele?
kan jeg i blinde
med ro i sinde
følge det råd?

MAJOREN

Det er ikke hvad man får, men ta'r
som sand husar

BEGGE

Det er ikke hvad man får, men ta'r
som sand husar

MAJOREN

Min dreng, du gør for mange tanker
det er i krig som kærlighed
Den vindes kun på flere flanker
Al modstand må man lægge ned

CHAMPLATREUX

Og sku' jeg vær' uheldig i det
og trække ægteskabets nitte

MAJOREN

Så gør som helten
stå ud i felten
Det er mit svar
Det er ikke hvad man får, men ta'r
som sand husar

BEGGE

Det er ikke hvad man får, men ta'r
som sand husar

Musik slut.

MAJOREN

Og apropos. Jeg har en offensiv der skal
sættes ind hos frk. Corinna i aften. Så jeg må
sgu nok hellere ind og lægge blødende ører
til divaens arier. Undskyld mig!

Majoren griber et par totter vat fra sminkebordet og putter i ørerne.

CHAMPLATREUX

Jeg skal nok holde øje med hr. Floridor.

MAJOREN

HVA'?

CHAMPLATREUX

(råber)

JEG HOLDER ØJE MED FLORIDOR!

MAJOREN

(hører intet)

NEJ, LAD VÆRE MED DET ... HOLD HELLERE
ØJE MED FLORIDOR!

Champlatreux opgiver og vinker til majoren. Majoren exit. Champlatreux tager publikumskontakt.

CHAMPLATREUX

Den er svær at blive klog på, den kærlighed.
Jeg kunne selvfølgelig gøre som majoren:
Varm mad på hjemmefronten og desserten
hér på teatret. I så fald bør jeg vel bare ta' til
Paris og følge min families vilje. Men jeg ved
ikke ... et sådant arrangement lyder mig nu
lidt gammeldags. Vi skriver trods alt 1883!!!
Jeg tør godt påstå, at om 100 år, der kender

man ikke længere til "arrangeret ægteskab"?

(lille tænkepause)

På den anden side: Selv i det mest banale eventyr, selv i den mest letbenede operette, kan man vel ikke forvente, at den store kærlighed ligefrem kommer vadende ind ad døren.

15. MISFORSTÅElsen.

Denise - der er stukket af fra hotellet - kommer i det samme listende ind. De er lige ved at støde ind i hinanden.

DENISE

Ups! Undskyld!

CHAMPLATREUX

Om forladelse. Jeg var vist i mine egne tanker.

De kigger på hinanden med det berømte "kærlighed ved første"-blik.

CHAMPLATREUX (FORTSAT)

Tillad mig at præsentere mig. Fernand Champlatreux, løjnant ved det 27.
(bukker let)

DENISE

Mit navn er ...

(pause)

Nitouche! Og jeg er ... lige kommet ind ad bagindgangen.

CHAMPLATREUX

Nå, så er De måske skuespillerinde, frk. Nitouche?

DENISE

Nej, men gid jeg var. Jeg elsker teatret, men jeg har aldrig været på ét!

CHAMPLATREUX

Så det er måske Deres første operette?

DENISE

Ja, men jeg kan alle sangene. Udenad!

CHAMPLATREUX

Hvordan det?

DENISE

Jeg er elev af komponisten. Hans
allerbedste, siger han selv.

CHAMPLATREUX

Det må jeg sige!

DENISE

Grenadervisen har vi øvet så sent som i
eftermiddag! Kender De den?

CHAMPLATREUX

Nej, hvad handler den om?

DENISE

Om en soldat der er meget standhaftig.

CHAMPLATREUX

(retter sig op)

Hmmm! Det lyder som en sand husar!

DENISE

Sikkert. Men han smelter i samme øjeblik,
prinsessen kysser ham på kinden.

CHAMPLATREUX

(morer sig)

Nåda! Det sker vist kun i operetter!

DENISE

Måske, men...

(synger)

Sagen er den, sagen er den, at vor ven var
støbt af tin...

Hun danser lidt rundt og bruger ham som soldat. De morer sig og han er
helt solgt. I det samme kommer Corinna tilbage fra scenen (evt. bifald OFF).
Hun hører lidt af sangen.

CORINNA

Hvem er du? Hvorfor står du og synger én af
mine sange?

Denise bliver meget forskrækket, men Champlatreux træder elegant imellem.

CHAMPLATREUX

Lad mig forklare. Dette er frk. Nitouche,
komponistens kæreste elev.

Corinna bliver dødeligt jaloux.

CORINNA

HVAD? Er det DIG, der bor på Hotel La
Tour?

DENISE

Ja, men kun for i aften. Vi skal nemlig med
toget til Paris!

CHAMPLATREUX

Også jeg! Måske kunne vi følges?

DENISE

Jeg ved ikke ...

CHAMPLATREUX

Nej, lad mig nu først vise Dem teatret.

Champlatreux og Denise exit. Corinna skummer af raseri og tager
publikumskontakt.

CORINNA

Den falske fedtende Floridor og hans
frikadelle af en teater-direktør. Sætte et nyt
stykke op herude i en fjern provins, og lade
den forgyldte af moi - en underbetalt
sangstjerne i sin bedste alder ...

(kigger lige ned og skubber
brysterne lidt op)

Og så snart succesen er i hus,
anmelderstjernene høstet, så har man et
pigebarn med lange ben og struttende barm
stående klar i kulissen!!! Men de kender
ikke Corinna Antoinette Madeleine du
Pastinaque. Jeg skal smadre deres lumpne
foretagende. Jeg forlader denne rådne
forestilling. Og det bliver ikke i stilhed! De
kunne bruge min stemme. Den skal de få at
høre. Jeg skal synge hele salen derinde en
smædevis om de to usle snydepelse.

Hun tager vassen med roser. Teaterdirektøren kommer ind med favnen fuld af champagne.

TEATERDIREKTØREN

Så er champagnen klar til finalen!

I det samme smider Corinna vassen ud af scenen med et brag.

TEATERDIREKTØREN (FORTSAT)

Frk. Corinna!? Noget galt?

CORINNA

(med slet skjult galskab)

Galt? Næh, hva' sku' dét dog være?

TEATERDIREKTØREN

Nej vel? 2. akt gik næsten endnu mere fantastisk end det 1. Publikum jubler!

CORINNA

Jamen, skulle vi så ikke give dem et lille ekstranummer inden 3. akt?

TEATERDIREKTØREN

(forvirret)

Et ekstranummer? Findes sådan et?

CORINNA

Jaja, da! Hr. Floridor har altid en lille overraskelse i ærmet!

Den udklædte Celestin kommer i det samme ind. Corinna passerer ham på vej ud.

CORINNA (FORTSAT)

Og hvem fanden er du? Flyt dig!

Corinna exit. Teaterdirektøren kigger uroligt efter hende, og går hen til Celestin.

TEATERDIREKTØREN

Der er noget galt. Find hr. Floridor ... hurtigt!

Teaterdirektøren spejder bekymret mod scenen. Celestin tager imens parykken af. Teaterdirektøren vender sig, får et chok.

TEATERDIREKTØREN (FORTSAT)

Det kalder jeg hurtigt!

(kigger op og ned ad ham)

Hvorfor ...?

CELESTIN

Lad vær' at spørg'. Hvad skete der med Corinna?

TEATERDIREKTØREN

Aner det ikke. Hun snakkede om et ekstranummer inden 3. akt.

CELESTIN

Å-å, ikke godt! Sådan ét har jeg aldrig skrevet!

TEATERDIREKTØREN

(chokeret)

Har De ikke skrevet 3. akt?

CELESTIN

Jo!

TEATERDIREKTØREN

Gudskelov!

CELESTIN

Men aldrig noget ekstranummer!

De kigger rædselsslagent på hinanden.

TEATERDIREKTØREN

Vi må stoppe hende!

Teaterdirektøren går mod scenen. Celestin roder i noget tøj.

CELESTIN

De kan ikke gå ind sådan der! Hvad størrelse er De?

TEATERDIREKTØREN

En lille 44!

CELESTIN

Her er en 36'er. Sug maven ind og klem ballerne sammen!

Celestin rækker teaterdirektøren paryk og kjole, som han begynder at tage på på vej ud af scenen. Begge exit. Tæppe.

16. KATASTROFEN

Skuespillerinderne ind på scenen. **Musik: Grenadiervisen.**

SKUESPILLERINDER

Og som i tidens varietéer
vi gir jer aktets sidste sang
lidt oh la la, folies bergere
den længe ventede can-can

Musik lægger op til can-can, men Corinna kommer ind og afbryder.

CORINNA

Stop en gang. Vi tager lige Grenadiervisen
igen. Der er et ekstra vers.

Skuespillerinderne og kapelmesteren kigger forvirret.

CORINNA (FORTSAT)

(vredt til kapelmesteren)

SÅ SPIL DOG!

(slår over i sang)

En lang og selvglad komponist
en lille opblæst direktør
de snød med både løgn og list
sit publikum, ja bare hør:
Et syngespil de satte op
det hed "Barbette og Benoit"
det var fra første færd et flop
og grunden den var ganske klar:
Teksten var plat og musikken var dårlig
ingen ku' ta' dette makværk alvorlig
for skidtet står, hr. Flordior
spørg' mig hvorfor!
Sagen er den, sagen er den
stykket det er rent til grin
Sagen er den, sagen den
det er rent til grin!

KORPIGER

Åååååh?

CORINNA

Jaaaa! Dette usle syngespil

KORPIGER

Ååååååh!

CORINNA

Ja, går ad helved' til!
Ratadata tatata tatata
stykket fejler, og alting sejler
får skidtet en ende? Ja eller nej
det bli'r sgu uden mig, Hej!

Musik går over i Offenbachs Can Can Musik. Kaotisk optrin med cancanpiger og Celestin og Teaterdirektøren udklædt, der prøver at stoppe hende. Det ender i kaos, kulisserne falder, Corinna skrider og Direktøren og Celestin ender i en pinefuld spagat!

PAUSE

17. ALT ER TABT

Fortæppe fra. Vi ser teatrets bagscenene og hører (OFF) slutningen af can-can'en, som vi så den inden pause. Vi hører de 4 "louuuu"-råb, som pigerne og Celestin går i spagat til og Direktøren "Åh nej". Derefter latter og applaus, og gennem tæppet går Corinna og Majoren.

CORINNA

Så GÅR vi, Manse!

MAJOREN

Men sødste Corinna, hvor skal vi hen?

CORINNA

Væk! Jeg er FÆRDIG med dette teater!

Corinna og majoren exit. Teaterdirektøren og Celestin kommer ulykkelige ind backstage og skal klæde om fra cancan-piger. De har taget parykkerne af, men har stadig kjoler på.

TEATERDIREKTØREN

(stortuder)

Hvilken skandale!

CELESTIN

Hvilken ydmygelse! Corinna gjorde os fuldstændig og aldeles til grin!

TEATERDIREKTØREN

Og nu er hun væk!

CELESTIN

Det samme er min drøm om Paris! Jeg skal aldrig se mine operetter på de store teatre! Jeg skal aldrig dirigere et 40-mands orkester på Nationalscenen. Nu bliver det for evigt trædeorgel i klosteret i Pont d'Arcey.

TEATERDIREKTØREN

Åååh, nævn ikke Pont D'Arcey. Min tilbagekomst er en fiasko. Min gestus til min fødeby ender som en ren parodi.

BEGGE

Alt er tabt!

De omfavner hulkende hinanden. Teaterdirektøren giver Celestin en flaske champagne fra bordet.

TEATERDIREKTØREN

Lad os bare drikke champagnen!

CELESTIN

Ja, der bliver ingen premiere!

Celestin hælder et glas op til teaterdirektøren og drikker selv af flasken. Et par skuespillerinder og et par husarer kommer ind, mens de begejstret snakker sammen.

SOLDAT 1

Sikke en forrygende afslutning!

SKUESPILLERINDE 1

Ja, vi har tit set frk. Corinna gal i skralden!

SKUESPILLERINDE 2

Men aldrig så gal!

SOLDAT 2

Hele balkonen trampede og råbte "bravo"!

SOLDAT 1

Ja, publikum elskede det!

Celestin og teaterdirektøren stopper drikkeriet og lytter. Skuespillerinderne og soldaterne forsvinder fnisende ind på garderoben.

CELESTIN

(undrende)

Publikum elskede det? Jamen hun smædede jo hele forestillingen?!

TEATERDIREKTØREN

Ja, og det skal teaterkritikerne nok minde os om ...

(kigger ud i kulissen)

Åhnej, dér har vi den første!

I det samme kommer en teaterkritiker ind.

KRITIKER

Jamen, der sidder jo aftenens komponist og instruktør!

CELESTIN

Vi tilstår alt!

TEATERDIREKTØREN

Bare fyr løs!

De sænker hovederne og afventer kritikerens kniv.

KRITIKER

Jeg har i mit lange liv som kritiker på avisen

"Pont d'Arcey Aujourd'hui" aldrig ...

gentager: ALDRIG set mage til ...

(lille pause)

... festlig og forrygende afslutning på

et 2. akt!

TEATERDIREKTØREN

Hvad?

KRITIKER

Det er jo på én gang både selvparodisk og

nyskabende!

CELESTIN

Synes De?

KRITIKER

Det er simpelthen teater til tiden! Nej, mere

end det: Det er teater langt ind i det nye

århundrede!

TEATERDIREKTØREN

Jamen...

KRITIKER

Ikke noget jamen. Hr. Faubert, De er i

sandhed byens teaterstolthed og

hjemvendte søn!

(til Celestin)

Og De hr. Floridor ...

CELESTIN

Ja, hvad med mig?

KRITIKER

De er en dristig modernist, et sandt geni!

Nå, jeg må tilbage til salen. Jeg kan næsten ikke vente med at se, hvad De vil forkæle os med i sidste akt!

(pause)

I øvrigt: mænd i kjoler! Elsker det!

Teaterkritikeren bukker hurtigt og går. Celestin og teaterdirektøren kigger forbløffet på hinanden.

TEATERDIREKTØREN

Hørte De: Byens hjemvendte søn?

CELESTIN

Hørte De: Et sandt geni?

TEATERDIREKTØREN

(opildnet)

Det er ikke for sent! Hvis blot vi kan gennemføre 3. akt!

CELESTIN

Uden frk. Corinna?

TEATERDIREKTØREN

Vi kan stryge det meste hun er med i. Handlingen er i forvejen ravende ligegyldig!

CELESTIN

(stødt)

Ligegyldig?!?

TEATERDIREKTØREN

Ja, men det er nok det, der gør den moderne. Men én eller anden skal synge "Trommevisen".

CELESTIN

Det er umuligt. Kun Corinna og jeg kan partiet.

Teaterdirektøren får en tanke og rækker Celestin parykken.

TEATERDIREKTØREN

Hvad med om De ...?

CELESTIN

MIG? ALDRIG! Baryton og netstrømper ... det er nok for moderne!

TEATERDIREKTØREN

Så må jeg finde en dubleant. Vi har 10 minutters pause. Gå ned og smør kritikerne med dem her...

(giver ham et par
champagneflasker)

Og sig, at 3. akt bliver endnu mere ... endnu mere ...

CELESTIN

... nyskabende!?!

TEATERDIREKTØREN

(nikker)

... og moderne! Afsted!!!

Celestin får kjolen af og styrter ud.

18. EN DUBLEANT

Teaterdirektøren klæder om, mens han prøver at udtænke en plan. Undervejs kommer Champlatreux og Denise ind.

TEATERDIREKTØREN

(til sig selv)

Kom nu, Jean Pierre. Tænk kreativt. Hvem kan overtage hovedrollen? Koret kan synge, men de kan ikke spille skuespil. Skuespillerindene kan spille, men de kan ikke synge. Pokkers! Sceneteknikkerne ... der var den! De kan stykket udenad ... nejnej ... så kommer fagforeningen og vil have kostumetillæg. Nej, det går ikke!

CHAMPLATREUX

Hr. Direktør! Er der noget galt?

TEATERDIREKTØREN

(ironisk)

Næh, ikke andet, end at byens stolte søn er vanæret om 10 ...

(kigger på lommeuret)

... nej, 9 minutter! Med mindre jeg ved et rent mirakel finder en dubleant for frk. Corinna!

CHAMPLATREUX

Hun står lige her!

DENISE

(chokeret)

Mig?

CHAMPLATREUX

Må jeg præsentere: Frk. Nitouche! Hun kan hele partiet udenad!

TEATERDIREKTØREN

Også trommevisen?

DENISE

Joe, men jeg har aldrig ...

CHAMPLATREUX

(afbryder)

Frk. Nitouche er hr. Floridors dygtigste elev!

TEATERDIREKTØREN

(begeistret)

Jamen, hvad venter vi dog på?

Skuespillerinderne og soldaterne kommer i det samme ud fra garderoben.

TEATERDIREKTØREN (FORTSAT)

Hurtigt! Hjælp hende! Omklædning!

SKUESPILLERINDE 1

Spiller vi videre uden Corinna?

TEATERDIREKTØREN

(til skuespillerne)

Ikke så meget snak! Frk. Nitouche overtager hovedrollen. Kom, kom, kom!

Skuespillerinderne trækker Denise med ud på garderoben.

TEATERDIREKTØREN (FORTSAT)

(til Champlatreux)

Hurtigt! Spred det glade budskab! Vi har en ny stjerne på plakaten.

Champlatreux på vej ud med de to soldater.

SOLDAT 1

Hvem er damen?

CHAMPLATREUX

Hun hedder frk. Nitouche. Hun er helt fantastisk!

SOLDAT 1

Hovhøv, Champlatreux. Skulle du ikke hjem og giftes?

Soldaterne griner og går ud med Champlatreux.

19. ANNONCERING

Celestin kommer småsnalret ind med to flasker champagne.

CELESTIN

Så er bladsmørene kritiseret og kritikerne er bladsmurt. Endda på begge sider!

TEATERDIREKTØREN

Glimrende! Og jeg har skaffet en dubleant til trommevisen!

CELESTIN

Det var hurtigt! Det skal fejres!
(tager en slurk)

TEATERDIREKTØREN

Ikke mere champagne! De må som stykkets komponist gå ind og annoncere vores nye stjerne!

CELESTIN

Javel! Hvad skal jeg gøre?

I det følgende illustrerer teaterdirektøren og Celestin følger med og bliver rettet på. Højt tempo.

TEATERDIREKTØREN

Det skal jeg vise Dem! Først går De frem på det ene ben!

Celestin går frem på det forkerte.

TEATERDIREKTØREN (FORTSAT)

Nej, det er ikke det ene. Det er det andet.

CELESTIN

Det er muligt, det er Deres ene, men det er mit andet!

TEATERDIREKTØREN

Hvordan det?

CELESTIN

Jeg er kejtfootet!

TEATERDIREKTØREN

Jamen, det ene eller det andet. De er lige gode!

CELESTIN

Arh, ikke helt...jeg har et springerknæ!

TEATERDIREKTØREN

Så spring knæet over. Og bred armene et stykke ud.

CELESTIN

Hvor langt et stykke?

TEATERDIREKTØREN

Ja, cirka sådan 2 alen!

CELESTIN

Aha, 2 alen ... af ét stykke!

TEATERDIREKTØREN

Så løfter De hånden til stilhed.

CELESTIN

Hvilken?

TEATERDIREKTØREN

Ja, den der er modsat det ben, De satte frem først.

Celestin stiller sig op.

TEATERDIREKTØREN (FORTSAT)

Og så gentager De efter mig: Mine Damer og Herrer ... så er det Dem!

CELESTIN
Mine Damer og Herrer, så er det dem!

TEATERDIREKTØREN
(peger ind i salen)
Nej, ikke dem ...
(peger på Celestin)
Dem!

CELESTIN
Hvem?

TEATERDIREKTØREN
Dem! De er derinde!
(lille pause)
De taler til publikum!

CELESTIN
Nej, jeg taler til Dem!

TEATERDIREKTØREN
Hvem?

CELESTIN
Dem!

TEATERDIREKTØREN
Ja, nemlig. De står derinde!

CELESTIN
Nej, jeg står lige her!

TEATERDIREKTØREN
NEJ. DE STÅR DERINDE OG TALER TIL
PUBLIKUM!

CELESTIN
Nej, jeg står lige hér og taler til Dem,
springer knæet over med den ene hånd,
det andet ben, og to alen arme af det
samme stykke.

TEATERDIREKTØREN
(opgiver)
Det er ligemeget. Sig hvad De vil. Bare De
husker at nævne vores nye stjerne.

CELESTIN
(forvirret)
Javel. Hvad hedder hun?

TEATERDIREKTØREN
Årrrh! Jeg skriver det til Dem.
(skriver på en seddel og giver
den til Celestin)
Hér! Ind med Dem!

Teaterdirektøren skubber Celestin ind gennem tæppet på bagscene.

TEATERDIREKTØREN (FORTSAT)
(til sig selv)
Så kan det da umuligt gå galt!

Fortæppe for. Celestin ind foran dette.

20. TROMMEVISEN

På scenen. Celestin kommer ind og laver et forvirret lille mimisk spil med forskellige hænder og ben forrest.

CELESTIN
Nu har jeg den glæde at præsentere en
overraskelse ... endnu en, kan man sige ...
forestillingens nye solist ... frk ... frk?
(finder sedlen fra lommen)
Nåja ... frk. Nitouche!
(bestyrtet)
NITOUCHE?!

Musik: Trommevisen. Under forspillet bliver Denise skubbet ind på scenen af teaterdirektøren, under små protester. Celestin kigger chokeret på. Teaterdirektøren sætter først Denise midt på scenen og forsætter derefter med at skubbe den lamslåede Celestin ud af scenen. Spot på Denise, der går lidt nølende igang. Undervejs kommer hun efter det, og tager publikum med storm.

DENISE
Der var engang da vagtparaden
marcered' op med fuld musik
at foran lige midt på gaden
en yndig, syndig tøs der gik
Og straks hvert instrument forstummed'
der blev en hvirken rundt omkring
Og kun den store tromme brummed'
han ser jo nemlig ingenting

Den lille så sig om så sødt
men trommen dundred' lige stødt
Tjim, giv agt!
For fanden hold dog takt!
Bum! Pas på!
Det går jo rent i stå

Tæppet går fra og alle medvirkende udklædt på scenen. Sjovt bagtæppe holdes i baggrund.

Krik, krak, hurra soldat!
Gå på kammerat
som en tændt granat
Lad den store tromme brumme
Bum - bummelum bum! bum!

Der blev en elskov, kan I vide
Tænk, før end 8 dage gik
En herlig morgenstund så fried'
den hele regimentsmusik
Da smilte hun så sødt hun kunne:
"Ak, det er svært det valg jeg har
dog tror jeg nok af visse grunde,
den store tromme helst jeg ta'r"
Se, det var det forsigtige
- hun valgte just den rigtige!
Tjim! Husk på!
Det var så lidt, han så.
Bum! Og han
blev altså hendes mand!

Krik, krak, hurra soldat!
Gå på kammerat
som en tændt granat
Lad den store tromme brumme
Bum - bummelum bum! bum!

Dermed var trommen velfornøj't
og ænsed' ej at hun koket
Gav skjulte smil til horn og fløjte
trækbasun og klarinet
Og han - ja, han var nu så grumme
lyk'sag'lig ved den lod han fik
Han ser jo intet for sin tromme
men hører bare dens musik
Og hver gang han går hjem, så må

han undervejs på trommen slå
Tjim! Så ved
jo, fruén straks besked
Bum! Og ta'r
så sødt mod lillefar

Krik, krak, hurra soldat!
Gå på kammerat
som en tændt granat
Lad den store tromme brumme
Bum - bumelum bum! bum!

Musik slut. Bifald og buk. Blomster kastes på scenen. Celestin og Teaterdirektøren (evt. også et par skuespillerinder) kommer på scenen, og modtager publikums hyldest. Under dette går tæppet for, for igen hurtigt at gå fra. Men da kommer de medvirkende ind bagfra til bagscene.

21. KOMPLIKATIONER

Tæppe fra. Vi er på bagscenen. Denise kommer ud med favnen fuld af blomster. Det myldrer med scenefolk, skuespillere, soldater der klapper af den nye stjerne. Champlatreux kommer til, går hen til Denise, tager hende i sin favn og kysser hende. Folk klapper endnu mere. Celestin kigger overrasket til.

TEATERDIREKTØREN
(til Denise)
Fremkaldelse! Ind med dig. Kom!

Teaterdirektøren genner Denise tilbage på scenen. Evt. bifald (OFF) fra scenen. Celestin går hen til Champlatreux.

CELESTIN
Sig mig en gang. Hvad laver De?

CHAMPLATREUX
(kigger forelsket efter Denise)
Jeg kysser verdens dejligste pige!

CELESTIN
Det kan De ikke! Hun er lovet væk!

CHAMPLATREUX
Hvad er hun?

CELESTIN
Hun skal skal med nattoget til Paris. Hun skal giftes!

CHAMPLATREUX

(skuffet)
Giftes?!?

CELESTIN

Ja, med en nydelig mand fra en nydelig familie. De får sikkert et nydeligt hjem og flok nydelige børn og ...

Celestin kigger efter Champlatreux der går nedtrykt ud.

CELESTIN (FORTSAT)

Nå?!? Så forsvandt han.

I det samme kommer Denise tilbage fra scenen. Hun kigger rundt efter Champlatreux.

DENISE

Hvor er han?

CELESTIN

Jeg er lige her. Og jeg burde være meget vred på dig! Men nu, da du har reddet min forestilling, så ...

DENISE

(afbryder)
Nej, jeg mener hvor er Champlatreux. Soldaten?

CELESTIN

Nå, ham? Han gik!

SKUESPILLERINDE 1

Han skal giftes!

DENISE

Hvad skal han?!

SKUESPILLERINDE 2

Der er polterabend på kasernen i aften!

DENISE

(skuffet)
Jamen, giftes?!?

CELESTIN

Ja, og dét skal du også!
(kigger på sit lommeur)
Toget venter ikke. Ind og klæde om.
Tjep, tjep!

Denise gennes forvirret ind på garderoben med skuespillerinderne. Celestin trykker hånd med Teaterdirektøren.

CELESTIN (FORTSAT)

Så gik det hele alligevel, hr. Direktør! Tak for godt samarbejde!

TEATERDIREKTØREN

I lige måde. Rygterne taler allerede om 6 stjerner i morgenaviserne!

CELESTIN

Det er ikke én for meget! Har De stadig ikke lyst at tage med til Paris og sætte stykket op?

TEATERDIREKTØREN

Næh. Tag De blot afsted. Jeg har taget mit sidste tog til Paris. Nu er det Pont D'Arcey for mig.

CELESTIN

Ærlig talt forstår jeg ikke, hvad De vil her? Er De virkelig kommet tilbage for dette lille teaters skyld?

TEATERDIREKTØREN

Ja!
(tøvende)
Det vil sige - mellem os - det er ikke hele sandheden. Der er også et andet lille ... øhm ... uafsluttet kapitel.

CELESTIN

Hvilket?

TEATERDIREKTØREN

Såmænd bare ...
(teatralsk)
... mit livs kærlighed.

CELESTIN

Her i Pont D'Arcey?

TEATERDIREKTØREN

Det var her, jeg mødte hende. Vi skulle giftes, men hendes familie kunne ikke acceptere en "gøgler" i familien. Det var meget ulykkeligt og før jeg vidste af det, var hun forsvundet.

CELESTIN

Forsvundet?

TEATERDIREKTØREN

Ja, jeg ledte overalt, men uden held. Til sidst tog jeg til Paris ... alene!

CELESTIN

Nu bliver jeg helt rørt ... her i midt i glæden.

TEATERDIREKTØREN

(nikker og snøfter)

Og jeg bliver rørt ... over at De bliver rørt. Men tænk ikke på mig. De skal nå Deres tog, kære ven.

CELESTIN

Godt De sagde det. Jeg må hente kufferterne på hotellet.

Celestin skynder sig ud. Teaterdirektøren sætter sig.

22. TEATERDIREKTØRENS SANG.

Musik: Teaterdirektørens sang

TEATERDIREKTØREN

Der klappes og bukkes
du får din succes
og roserne plukkes
og det var så det
Men lysene slukkes
Du føler et savn
Der står du i mørket
og hvisker et navn

Tænk hver en scene på Montparnasse
vandt man som smart charmeur og bajads
Pigerne kom i hundredvis
åbned' din dør og mer' end det
Længslen der var i hjertet gemt
blev lagt på is og hurtigt glemt
men fest og farver
ej evigt varer
alt har sin tid og pris

Han tager en halsmedaljon frem fra lommen og og kigger på den. Denise
kommer fra garderoben og overhører sidste vers.

For ungdommen svinder
succes'en jeg vandt
men altid er minder
om den, der forsvandt
Den skæbne du finder
det lod, der blev valgt
er med dig i mørket
er med overalt
(reprise 2 linier)
når lysene slukkes
er hjertet kun halvt

Musik slut.

DENISE

Hr. Direktør? De virker så trist?

TEATERDIREKTØREN

Det er bestemt ikke Deres skyld.
De gjorde det aldeles fremragende.
Paris vil elske frk. Nitouche!

DENISE

(betænkelig)

Jo, men vil frk. Nitouche mon også elske
Paris?

TEATERDIREKTØREN

Hvad mener De med det?

DENISE

Det hele går så hurtigt. Der er så mange, der vil fortælle, hvad man skal bruge sit liv til. Men hvem skal man lytte til?

TEATERDIREKTØREN

Om ikke andet, så har livet lært mig, at man skal lytte til sit hjerte.

DENISE

Har De da gjort det?

TEATERDIREKTØREN

Ja, men livet har ikke altid lyttet til hjertet.

Han kigger på medaljonen.

DENISE

Må jeg?

Denise rækker ud efter medaljonen. Han giver hende den, og hun åbner den.

DENISE (FORTSAT)

(griner)

Nej, det jo Dem! Med krøller?

TEATERDIREKTØREN

(tager sig til issen)

Jaaa, jeg havde en vældig hårpragt som ung.

DENISE

(kigger på det andet foto)

Hvem er kvinden? Hun virker mig bekendt.

TEATERDIREKTØREN

En ung kvinde her fra byen. Men det er så længe siden.

DENISE

Du godeste!

(genkender kvinden)

Hvor var hun smuk. Og ung.

TEATERDIREKTØREN

Da jeg så Dem i aften, kom jeg til at tænke på hende.

DENISE

Hr. Direktør. Må jeg låne Deres medaljon på min rejse?

TEATERDIREKTØREN

Låne den ... men hvorfor?

DENISE

Jeg ved det ikke ... men jeg har på fornemmelsen, at det vil bringe os begge lykke.

Teaterdirektøren nikker, tager medaillonen og hænger den om halsen på Denise. Celestin kommer løbende ind med kufferterne. Han er chokeret.

CELESTIN

Død og salte nødder! De var lige ved at fange mig!

TEATERDIREKTØREN

Hvem?

CELESTIN

Soldaterne! Majoren har udstedt en arrestordre på mig. Det er frk. Corinnas værk! Hun er dødelig jaloux.

DENISE

På hvem?

CELESTIN

På dig og mig og Gud og hver mand. Hun er skuespillerinde, for pokker!

(forelsket)

Og en vidunderlig én af slagsen!

TEATERDIREKTØREN

I to må ud herfra med det samme!

CELESTIN

Umuligt. Alle udgange og sideveje er spærret af husarer.

TEATERDIREKTØREN

Der findes en hemmelig flugtvej. Vi bruger den udelukkende i tilfælde af fiaskoer og vrede kreditorer.

CELESTIN
(indforstået)
Så nøglen ligger ikke langt væk?

TEATERDIREKTØREN
Har den altid på mig!
(trækker en nøgle frem)

De hanker op i kufferterne og skynder sig ud.

23. PÅ FLUGT

Lys ned. **Underscore: Spændingsmusik.** Vi ser Teaterdirektøren, der hjælper Denise og Celestin gennem nogle mørke gange, de lyser op med et par stearinlys. En sjov jagt, hvor scenerummet hele tiden forandres ved hjælp af bevægelige sætstykker, som de medvirkende forandrer løbende ved at skifte positioner. Undervejs tages afsked med Teaterdirektøren. Til sidst bliver Denise og Celestin råbt an og arresteres af et par soldater.

24. PRIORINDENS BETÆNKELIGHEDER

Lys op på priorinden, der sidder ved et bord (tableau på klostret) og skriver brev til Denises forældre.

PRIORINDEN
(reciterer)
Kære Madame og Monsieur De Flavigny.
Jeg sender Dem hermed klosterordenens
velsignelse af Deres datters ægteskab.
Når De læser dette brev, er Denise sikkert
allerede vel ankommet til Paris. Og jeg
håber og beder for, at De har valgt den
rigtige fremtid for hende, og at hun vil blive
lykkelig i sit nye liv. De frommeste hilsner
Priorinden på klosteret i Pont D'Arcey.

Hun underskriver og putter brevet i en konvolut. Hun tager publikumskontakt.

PRIORINDEN (FORTSAT)
(til pub)
Det er underligt ... man synes man har gjort
alting korrekt og i den bedste mening. Og
pludselig bliver man alligevel så frygteligt i
tvivl. Kærligheden er en gave fra Gud, og
den bør man behandle varsomt. Jeg tror
ikke jeg ville kunne bære, hvis Denise fik en

ulykkelig skæbne blot fordi hendes familie
skulle gøre et passende parti. Et ægteskab
som jeg oven i købet giver min velsignelse.
(kigger på brevet, sukker)
Nuvel, alt ordner sig nok ... om Herren vil!
Denise og hr. Celestin er sikkert lige nu ved
at gå til ro i toget til Paris.
(folder hænderne og kigger mod
himlen)

25. PÅ KASERNEN

Sceneskift. Fortæppe. Vi er i vagten. I den ene side af scenen står en vagt - Lorient - ved sit skilderhus. Han fryser og har en lille kasse med flasker, som han diskret pimper fra. Arrestanterne - Denise og Celestin - føres hen til vagten af to soldater.

LORIENT

Holdt! Hvem der?

SOLDAT 1

Melder. Vi har arresteret arrestanten og
hans medsammensvorne!

CELESTIN

Det er altsammen en misforståelse! Vi skal
nå nattoget til Paris!

LORIENT

Ja, det siger de sgu allesammen!

(råber)

GUSTAVE! Der er kunder til detentionen!

DENISE

(chokeret)

Skal vi i FÆNGSEL??

En soldat - GUSTAVE - kommer ud med nøglerne.

GUSTAVE

Nå! Hvem ska' en tur i hullet?

(han genkender Denise)

Jamen, det er jo aftenens store stjerne!

CELESTIN

(tror det er ham, med falsk
beskedenhed)

Nåh, stjerne? Man er blot kunstens tjener!

Gustave går lige forbi Celestin, og hen til Denise.

GUSTAVE

Frk. Nitouche! Tænk at De er hér!

(kysser hendes hånd)

Vil De ikke gøre os den ære at deltage i vores fest?

DENISE

Hvilken fest?

GUSTAVE

Vi holder polterabend for en løjtnant!

DENISE

Hedder han tilfældigvis Champlatreux?

GUSTAVE

Ja?!

DENISE

Så vil jeg gerne!

Champlatreux er i det samme kommet ind.

CHAMPLATREUX

Jamen, det glæder mig!

GUSTAVE

Champlatreux! Endelig! Hvor fa'n blev du af?

CHAMPLATREUX

Jeg skulle lige en tur forbi stationen.

(indirekte til Denise)

Jeg troede jeg kendte nogen, der skulle til Paris?

DENISE

Det troede jeg også. Men det er sørme svært at nå sit tog, når man bliver arresteret!

CHAMPLATREUX

Arresteret?

CELESTIN

Det er en misforståelse. Et rent justitsmord!

CHAMPLATREUX

Det må blive op til majoren at afgøre!

DENISE

Men vi skal altså nå det tog!

SOLDAT 1

Vi skal nok eskortere frøkenen til toget.

SOLDAT 2

Ja, morgentoget!

Soldaterne griner.

CHAMPLATREUX

Nåja, De skal jo giftes hører jeg?

DENISE

Jaaa, og det skal De jo også ... hører jeg!

CHAMPLATREUX

Det glemte De vist at nævne tidligere på aftenen?

DENISE

Men det glemte De vist også?

CHAMPLATREUX

Ja, men så har vi jo ikke noget at lade hinanden høre?

DENISE

Næh, ikke det mindste!

GUSTAVE

Hør I to ... skal vi snakke eller gå ind feste?

SOLDAT 1

Vi har en sangerinde! Hvad venter vi på?

CELESTIN

Øjeblik! En ung ærbar frøken til fest med husarerne?

DENISE

Ja, hvad tror I, jeres major siger, hvis han ser mig her?

CHAMPLATREUX

Han kommer ikke! Sidst jeg så ham, havde han hænderne fulde med at tæmme en hysterisk primadonna!

Soldater griner.

GUSTAVE

Og sku' han dukke op, så har vi en ekstra uniform til Dem. Rekrut Nitouche!

Soldater griner igen.

CELESTIN

Stop! Det hér kan jeg umuligt være vidne til!

CHAMPLATREUX

Bare rolig, det bli'r du heller ikke!
(til Lorient)

Majoren vil snakke med ham hér. Så hold godt øje med ham.

Alle ind til festen - undtagen Celestin og Lorient.

CELESTIN

Hov! Det er jo forskelsbehandling!

LORIENT

Sådan er kasernelivet. Kom, jeg giver en lille én til arrestanten!

CELESTIN

Den lille én ... kunne det blive en stor lille én?

Lorient finder en flaske frem fra hans lille private lager.

26. I VAGTEN

Foran tæppet. I vagten. Lorient og Celestin står og drikker af en lommelærke. Man hører (OFF) at der festes indenfor.

LORIENT

Øv! De fester inde i varmen, herude står en anden én og fryser!

CELESTIN

Hvorfor går "en anden én" så ikke ind og fester med?

LORIoT

Nogen skal jo stå vagt ... og passe på Dem!

CELESTIN

Selvfølgelig, men jeg står jo alligevel her og passer mig selv!

LORIoT

Det er der selvfølgelig noget om!

CELESTIN

Iøvrigt går jeg ingen steder uden den unge dame. Jeg er jo hendes personlige oppasser!

LORIoT

Hmmm, okay! Vi prøver sgu'. Her er kappen og kasketten!

(giver sit tøj til Celestin)

Og hvis der kommer nogen, så siger De bare: "Holdt! Hvem der?"

CELESTIN

"Holdt! Hvem dér?" ... jo, det skulle være til at huske!

LORIoT

Og er der ballede, så peg lidt med det her!

Loriot rækker Celestin geværet og går mod festen.

CELESTIN

(fumler lidt med geværet)

Du godeste!

(råber efter Loriot)

Hør ... hør ... hvor længe?

LORIoT

Højest 4-5 timer!

Loriot går ind til fest.

CELESTIN
(kigger på sit lommeur)
Åh nej, 4-5 timer? Så må det blive
morgentoget!

Vi hører hestelyd (OFF). Majoren er lige hoppet af hesten og går hen mod
vagten.

CELESTIN (FORTSAT)
Hvem! Holdt! Der?

MAJOREN
Hva' satan!! Kender man ikke sin egen
major?

Celestin genkender majoren og trækker kasketten ned i panden.

CELESTIN
Jo, endda temmelig godt efterhånden!

MAJOREN
(mistænksom)
Hør ... jeg synes ikke, jeg har set dig før?

CELESTIN
Nå? Dén var ny! Men De aner ikke, hvor
lettet det gør mig!

MAJOREN
Du er måske en af de nye rekrutter? Jeg
troede først, I kom i morgen?

CELESTIN
Joeh ... men vi var et par stykker, der
marcherede lidt i forvejen.

MAJOREN
Vor herre bevares. Hvad er dit nummer?

CELESTIN
Årh, en lille størrelse 45 plejer at smutte på!

Celestin viser sin sko frem.

MAJOREN
Hva' fa'n! Står du vagt i laksko?!

CELESTIN

Guuud, det gør jeg også. De må ha' hørt
forkert på depotet! De ved: vagtsko,
laksko ...

MAJOREN

Sikke noget vrøvl! Har I iøvrigt fået
arresteret den fordømte komponist?

CELESTIN

De mener hr. Floridor?

MAJOREN

(overrasket)
Kender De ham?

CELESTIN

Overhovedet ikke. Men jeg tror at han slap
væk. Langt væk. For hér er han bestemt
ikke!

MAJOREN

Satans! Hvordan kan han undslippe et helt
regiment? Det er slendrian!
(råber)
INSPEKTION! ALLE SOLDATER PÅ
GÅRDSPLADSEN! ØJEBLIKKELT!

27. FORHØR

Soldaterne kommer væltende ud. De brokker sig undervejs over den afbrudte fest. Bagerst ser vi Denise, der diskret bliver hjulpet i en rekrutuniform og kasket (alt for store). Alle stiller an på række - også Celestin. Majoren eksercerer dem.

MAJOREN

I skal forestille at være Frankrigs bedste
husarer. Og så kan I ikke engang arrestere
en klodset kujon af en klavertamper?

Det sidste siger han lige op i hovedet af Celestin. Majoren standser foran Denise.

MAJOREN (FORTSAT)

Hør. Hvad fa'en er du for en bette én?

DENISE
(med lys stemme)
Jeg er bare ...
(lav dyb stemme)
... bare rekrut!

CELESTIN
Hun ... jeg mener HAN kom sammen med
mig. Vi er, om jeg så må sige, lige grønne.

MAJOREN
STILLE! Ind på geledet. Grønskolling! Og
hvad er så det for et par udelige rekrutter,
man har prakket os på?
(til Celestin)
Hvad kan I?

CELESTIN
Nå, sådan lidt af hvert ... til husbehov!

MAJOREN
Kan man f.eks. præsentere et gevær?

CELESTIN
Jo, sagtens.

MAJOREN
Så vis det!

CELESTIN
(holder geværet fladt frem i to
hænder)
Må jeg præsentere dette fremragende
gevær. Der er både træskaft og lille
sigtepind. Alt i alt et yderst præsentabelt
gevær.

MAJOREN
(vrænger)
Hahaha! Nå, så man er morsom?
(råber ind i hovedet på Celestin)
3 strafvagter!!!

Han tager geværet og rækker det til Denise.

MAJOREN (FORTSAT)
Din tur. Gevær til skulder.

Denise stritter rundt med geværet.

MAJOREN (FORTSAT)

Gevær til fod!

Denise slår geværet ned i foden på Majoren.

MAJOREN (FORTSAT)

AV for...

DENISE

Undskyld. Undskyld.

Hun vil undskylde, men kommer i stedet til affyre geværet.

MAJOREN

Han angriber!!!

Kaos opstår. Geværet går af igen. Celestin taber sin kasket, så majoren genkender ham.

MAJOREN (FORTSAT)

Det er Floridor! Det er et attentat! Grib dem begge!

Majoren trækker sabel og jagter dem. Soldaterne tøver lidt.

MAJOREN (FORTSAT)

Hvad venter I på? Arrester dem.

CELESTIN

(til Denise)

Hurtigt. Vi må væk.

DENISE

Hvordan?

CELESTIN

(peger ud i kulissen)

Majorens hest!

DENISE

Jeg har aldrig redet før?

CELESTIN

Bare rolig ... det har jeg heller ikke.

De løber ud, og vi hører et hestevrinsk (OFF).

MAJOREN

De stjæler sgu min hest! Fang dem!

Tæppet går til side. På et perspektiveret dukketeater ses en jagt hvor de medvirkende er lavet som flade dukker i perspektiv. De bliver mindre og mindre som "jagten" går bagud i de 3 forskellige bakkelandskaber. På hver sin side af "dukketeateret" tager de medvirkende opstilling og synger til jagten.

Musik: 27. Reveille.

SOLDATER/PIGER/ALLE

Skynd jer soldater
afsted kammerater
med koner og kærster
I afsked må ta'
tratratratra
tratratratra
tratratratra
tratratratra

DENISE

Hanen den galer højt i sky
alting er tyst i mark og by
Hvor du et par i haven ser
der er der vist en husar i kvarter't

SOLDATER

Skynd jer soldater
afsted kammerater
med koner og kær'ster
I afsked må ta'
tratratratra
tratratratra
tratratratra
tratratratra

PIGER

Se det er trompeten, der gjalder
tilbage den atter dig kalder
hør blot, hvor den gør et rabalder
farvel da, farvel til i kvæld

SOLDATER

Farvel da. Farvel.
Vi mødes i kvæld.

DENISE OG CHAMPLATREUX

Ak, når en kort glæde os beredt er
så blæses den bort - det er hårdt
Den tossede trompeter
hvilken skam!

SOLDATER

Skam få ham!

ALLE

Vi må bort nu til hest
og afsted som i blæst
til trompeterne fanfare
Frejdige friske husarer
slutter trop i galop
I galop i galop! I galop!

Musik slut. Tæppe.

28. GIFTERMÅLET AFLYSES

Foran tæppet. Champlatreux og majoren står tilbage. Majoren er rasende.
Champlatreux er forelsket.

MAJOREN

Hvordan kan Floridor snige sig ind på min
kaserne forklædt som rekrut?

CHAMPLATREUX

Alt kan åbenbart ske denne aften.

MAJOREN

Han er modbydeligt udspekuleret! Hver en
millimeter af hans ranglede krop fylder mig
med afsky.

CHAMPLATREUX

(drømmende)
Men hun er fantastisk!

MAJOREN

Hvem "hun"?

CHAMPLATREUX

Nårh, blot en ung dame jeg mødte på teatret
i aften. Frk. Nitouche.

MAJOREN

Hvad skal dét betyde?

CHAMPLATREUX

Det skal betyde, at jeg er blevet forelsket.

MAJOREN

Forelsket? Midt i din polterabend?

CHAMPLATREUX

Ja! Det eneste rigtige er, at vi tager til klosteret i morgen tidligt og aflyser giftermålet. Det skylder jeg den unge kloster elev.

MAJOREN

Det bliver min søster sgutte glad for at høre. Og hvor er så denne Nitouche?

CHAMPLATREUX

Tjaa ... godt spørgsmål. Det lader til, at jo flere mænd der jagter hende, jo sværere er hun at fange!

MAJOREN

(fnyser)

Moderne kvinder! En skønne dag rider de sgu nok med herresaddel ..

(lille pause)

... og får valgret til senatet!

Champlatreux og majoren exit.

29. NÆSTE MORGEN VED KLOSTERET

Tæppe fra. Sceneskift. Solopgang, vi er på klosteret. **Underscore: Klokkerne ringer solen op.** Denise og Celestin kravler over muren efter et hidsigt ridt. De ømmer sig begge.

DENISE

Av, av, av. Hvordan kan så kort en afstand vare en hel nat på hesteryg?

CELESTIN

Pardon, men jeg er uddannet til at styre pigekor ... ikke husarheste!

DENISE

Priorinden må ikke se mig sådan her!

CELESTIN

Du har ret. Skynd dig op og skifte.

Denise skynder sig ud. Celestin gemmer soldaterkappe og hue bag statuen. I farten taber han en handske på jorden. Priorinden kommer til med brevet, som skal sendes. Celestin opdager hende og skynder sig at bøje sig over en busk, så han står med ryggen til.

PRIORINDEN

Godmorgen, gartner!

CELESTIN

(med forvrænget stemme)

Godmorgen!

PRIORINDEN

Jeg har dette brev som skal sendes til Paris
øjeblikkeligt, kunne De ikke ...

Priorinden får øje på den tabte handske.

PRIORINDEN (FORTSAT)

Hør, De har tabt Deres ...

(samler handsken op)

... hvide havehandske???

(opdager hvem det er)

HR. CELESTIN!?!

CELESTIN

(vender sig befippet)

Fru Moder! Hjertelig godmorgen!

PRIORINDEN

Er De ikke i Paris?

CELESTIN

Nej, jeg står lige her!

PRIORINDEN

Jamen, hvorfor?

CELESTIN

Fordi jeg netop IKKE er i Paris. Man kan jo
ikke være to steder på én gang.

PRIORINDEN

Og Denise?

CELESTIN

Det samme!

PRIORINDEN

Hvilket?

CELESTIN

Ikke i Paris!

PRIORINDEN

Jeg forstår ikke?!

CELESTIN

Altså: Ingen af os er mere eller mindre i Paris end den anden. Vi er nøjagtig lige lidt i Paris og lige meget hér. Det hænger fint sammen!

PRIORINDEN

Men hvad med toget?

CELESTIN

Bare rolig. Dét er i Paris! Fut fut!
(griner fjollet)

PRIORINDEN

Hr. Celestin! Jeg kræver en forklaring!

Denise kommer ind, hun er omklædt til klosterrelev.

DENISE

Det er min skyld det hele!

PRIORINDEN

(lettet)

Åh Gudskelov. Du er uskadt, mit barn! Men din skyld? Hvad vil det sige?

DENISE

De må ikke være vred på hr. Celestin. Det var min idé at vende om.

PRIORINDEN

Jamen Denise, hvad er der dog sket?

CELESTIN/DENISE

(på samme tid)
Ingenting!/En hel del!

CELESTIN

Ja, en hel del ingenting. Oven i købet hulter til bulter.

DENISE

Fru Moder. Jeg vil ikke giftes!

PRIORINDEN

Jamen, dine forældre ...

DENISE

(afbryder)
... kan ikke bare skalte og valte med mit liv!
Jeg nægter at rejse!!!

PRIORINDEN

Du godeste. Sikke en redelighed!

En nonne kommer ind.

NONNE

Der er besøg til priorinden. Det er majoren!

CELESTIN/DENISE

(på samme tid)
Majoren?

PRIORINDEN

Min bror? Hvad vil han nu?

NONNE

Han vil tale med Dem og frk. Denise!

CELESTIN

(hurtigt)
Nå, men da mit navn ikke blev nævnt, vil jeg trække mig tilbage. Men hils endelig den stolte husar og sig 'tak for hest' ... jeg mener 'fest' ... jeg mener 'tak for sidst'!

Celestin bakker skyndsomst ud. Nonnen går ud og i det samme kommer majoren ind. Denise slår hurtigt sløret ned.

MAJOREN

D'damer! Alvorlige nyheder! Jeg må
desværre meddele, at min løjtnant alligevel
ikke kan indgå ægteskab med frk. Denise.

PRIORINDEN

Det var ejendommeligt.
(kigger på Denise)
Og yderst belejligt!

MAJOREN

(til sig selv)
Nå? Jeg troede, at nu var fanden løs!

PRIORINDEN

Frk. Denise har netop besluttet sig for
nøjagtigt det samme!

MAJOREN

Jamen, det passer jo storartet. Det vil
glæde Champlatreux. Sagen er, at han i
mellemtiden har forelsket sig i en lille
teatergodte!

DENISE

Hvad sagde De?

PRIORINDEN

(strengt)
Alfred!!!

MAJOREN

Åh undskyld ... jeg mente "ung sangerinde".

DENISE

Hvad sagde De, Deres løjtnant hed?

MAJOREN

Fernand Champlatreux, det 27.'s bedste
mand!

Denise går chokeret lidt for sig selv.

MAJOREN (FORTSAT)

Jamen, så går jeg ud og overbringer ham de
gode nyheder. Han sidder herude og venter.

PRIORINDEN

På sin hest, går jeg ud fra?

MAJOREN

Nej, på besked!

Majoren begynder at gå, men Denise stopper ham.

DENISE

Hr. Major. Tror De det er muligt, at jeg selv kunne forklare ham sammenhængen?

MAJOREN

Jeg skal høre ham ad.

Majoren går.

30. SANDHEDENS TIME

PRIORINDEN

Jamen, lille Denise ... hvad tænker du dog på?

(viser brevet hun skrev til familien)

I dette brev ligger min velsignelse til giftemålet. Og nu vil du møde en løjtnant?

DENISE

Fru Moder, det er på tide jeg fortæller Dem sandheden!

PRIORINDEN

Hvilken sandhed?

DENISE

Den mand, der sidder derude, er den mand, jeg har forelsket mig i.

PRIORINDEN

Forelsket? Hvordan? Hvornår?

DENISE

I aftes på byens teater.

PRIORINDEN

På teatret?!

(slår korsets tegn)

DENISE

Ja, jeg mødte ham efter jeg flygtede fra hotellet, men inden jeg sang fra scenen.

PRIORINDEN

(rystet)

Sang du fra scenen?

DENISE

Ja, og så mødte jeg ham igen efter jeg var blevet arresteret, mens jeg festede med husarerne, og inden jeg flygtede på Deres brors hest.

Priorinden synker chokeret sammen på en stol.

PRIORINDEN

Du milde skaber!

DENISE

Jeg skal nok forklare alting senere.

PRIORINDEN

Hvad har du da gjort, mit barn?

DENISE

Jeg har fulgt mit hjerte. For jeg har lært, at kærligheden er stærkere end noget andet bånd. Det må De da om nogen vide, fru Moder.

PRIORINDEN

Hvad mener du dog?

DENISE

Mødte De ikke også engang en mand på teatret, som De forelskede Dem i?

PRIORINDEN

Jo, men ...

DENISE

Men som De valgte fra for at følge familiens vilje?

PRIORINDEN

Det kommer ikke sagen her ved!

DENISE

Hvad nu, hvis jeg fortalte Dem, at den mand
aldrig har glemt Dem?

Denise tager teaterdirektørens medaillion frem og rækker den til Priorinden
der åbner den.

PRIORINDEN

Jamen ...?

DENISE

Han er vendt tilbage. Til teatret i Pont
d'Arcey. Jeg tror han leder efter dem.

Denise går ud. Priorinden står bevæget tilbage. Hun åbner medaljonen, som
samtidig ses i storformat i baggrunden. Den åbner også og i den ene side står
Teaterdirektøren. Under duetten bevæger Priorinden sig op i den tomme
billedramme. **Musik: Teaterdirektørens sang**

PRIORINDEN

Jeg tænkte at drømmen
om ham var passé
Min skæbne forsegle
og dét var så dét
Men pludselig åbnes
den lukkede dør
og hjertet det skælver
man føler som før

TEATERDIREKTØREN

Alle de år i byernes by
troede jeg ku' begynde påny
Roser, succes og stjernedrys
hvad var det dog imod hendes kys?
Længslen der var i hjertet gemt
blev lagt på is men aldrig glemt
Gemt i mit smykke
bar jeg min lykke
Får den en chance til?

PRIORINDEN/TEATERDIREKTØREN

Skønt ungdommen svinder
og årene går
da findes der minder
kun hjertet forstår
Det håb, der er vækket
som skæbnen har sendt

Det ser vi så klart nu
hvor lyset blev tændt
(gentages)
Det føles igen nu
hvor lykken er vendt

Musik slut. Denise kommer ind med skærmbredtet.

DENISE
Fru Moder. Må jeg ikke nok ha' lov at tale
med ham?

PRIORINDEN
Denise! Som din priorinde og åndelige
vejleder, kan jeg umuligt lade dig se denne
løjtnant ...

Denise slår ulykkeligt blikket ned.

PRIORINDEN (FORTSAT)
... i mere end 5 minutter!

Priorinden river brevet i stykker.

DENISE
(lyser glad op)
Åååh, tak fru Moder!

Denise omfavner Priorinden. De står nu ved Nitouche-statuen.

DENISE (FORTSAT)
Men nu kommer det svære! Hvordan kan jeg
vide, om hans følelser virkelig er ægte?

PRIORINDEN
Mit kære barn. Hér må du stole på dig selv ...
og Sankte Nitouche!

Priorinden går. Denise synger alene ved helgenstatuen.

Musik: Sankte Nitouche.

DENISE
Jojo, Denise! Jojo, nu står du
med prisen for, hvad der er hændt
Og ved du intet råd, så får du
den straf, du har så velfortjent
Sankte Nitouche, o du som stedse

var mig en nådig patronesse
Hjælp mig, og så vil jeg vise hvordan
dyden bør følges ...ja, hvis blot jeg kan.

Ak ak, Denise du har gjort dig
til primadonna og husar
Du er jo, hvordan du end snor sig
et højst uheldigt eksemplar
Sankte Nitouche, o du som stedse
var mig en nådig patronesse
Hjælp mig at frelse min officer
så vil jeg aldrig ... gå i kloster mer'!

Musik slut.

31. ENDELIG SAMMEN

Denise sætter skærmbredtet op og stiller sig bag det. I det samme kommer Champlatreux ind.

CHAMPLATREUX

Er her nogen?

DENISE

Heromme!

Champlatreux går hen til skærmen.

CHAMPLATREUX

(for sig selv)

Nå. Er det den gemmeleg igen?

(til Denise)

De ville tale med mig?

DENISE

Løjtnant Champlatreux!

CHAMPLATREUX

Ja?

DENISE

Jeg hører, De vil gi' afkald på min hånd, fordi
De elsker en anden?

CHAMPLATREUX

Ja!

DENISE

Vil De gifte Dem med hende?

CHAMPLATREUX

Ja!

(lille pause)

Hvis hun vil. Men, jeg forstår på majoren, at De også har ændret planer?

DENISE

Ja!

CHAMPLATREUX

De elsker måske også en anden?

DENISE

Ja!

CHAMPLATREUX

Som De vil gifte Dem med?

DENISE

Hvis han vil.

CHAMPLATREUX

Hvorfor skulle han ikke ville det?

DENISE

Joee ... jeg har en fortid.

CHAMPLATREUX

Har De!?!?

DENISE

Ja! Den er ganske vist kun på små 12 timer ... men hvis han vidste, hvad jeg har foretaget mig i den tid, så ...

CHAMPLATREUX

Aaarh, det kan vist ikke være så meget?

(lille pause)

Hvad har De lavet?

DENISE

Vil De gerne vide det?

CHAMPLATREUX

Ja!

DENISE

Joee, jeg var jo i teatret i går aftes, på
premieren til den nye operette.

CHAMPLATREUX

Var De det? Det var jeg også. Hvad synes De
om det?

DENISE

Godt! Og ... øh ...

(lille pause)

Ved De hvad? Jeg tror hellere, jeg må synge
en lille sang for Dem! Men på én betingelse:
At De bliver hvor De er, uanset hvad De får
at høre?

CHAMPLATREUX

(sukker)

Jaja, naturligvis

Musik: Trommevisen (reprise)

DENISE

Krik, krak, hurra soldat!
Gå på kammerat
Som en tændt granat
Lad den store tromme brumme
Bum - bummelum bum! bum!

Champlatreux genkender stemmen og rejser sig fra stolen, og går om bag
skærmbordet. Denise flygter om på den anden side.

DENISE (FORTSAT)

Husk, hvad De lovede!

CHAMPLATREUX

(synger, drillende)

Man synes man har hørt den stemme
på teatrets scene før?

DENISE

(driller tilbage)

Og deres røst den hører hjemme
hos en skoleinspektør!

CHAMPLATREUX

Men hvordan kan De stå alene
på en vovet varieté ?

DENISE

Og hvordan kan De sådan bene
rundt med gigt og stive knæ?

CHAMPLATREUX

De spørgsmål kræver vist et svar.

DENISE

Et svar jeg tror, vi begge har!

De jagter hinanden rundt.

BEGGE

Tjim, giv agt!
Før sidste ord er sagt

DENISE

Bum! Pas på!

CHAMPLATREUX

Da kan vi ret forstå

En del af de medvirkende (dog ikke teaterdirektøren og majoren) kommer ind.

ALLE

Krik, krak, hurra soldat!
Gå på kammerat
Som en tændt granat
Lad den store tromme brumme
Bum - bummelum bum! bum!
Krik, krak, hurra soldat!
Gå på kammerat
Som en tændt granat
Lad den store tromme brumme
Bum - bummelum bum! bum!
Lad den store tromme brumme
Bum - bummelum bum! bum!

Han løfter hendes slør. De mødes i et kys. **Musik: Lille uddrag af Sankte Nitouche.** Priorinden kommer ind og forener de to unges hænder.

KOR

Sankte Nitouche, o du som stedse
var mig en nådig patronesse
hjælp mig at elske min officer
så vil jeg aldrig
-gå i kloster mer'!

Tæppe for.

32. AFSTED TIL PARIS.

På fortæppe. En konduktør kommer ind.

KONDUKTØR

Dampeksprestog fra Pont d'Arcey direkte til Paris med afgang fra spor 1 ankommer om få minutter. Forrest forefindes vogn 1. Hvilket samtidigt også er den bagerste vogn. Skulle der opstå problemer med at lokalisere rette vogn, bedes man rette henvendelse til togets personale ...
(peger på sig selv)
... der kan træffes i såvel forreste som bagerste vogn. Det var altså ekspresafgang til Paris om få minutter.

Tæppe fra. Scenen er skiftet til togperron. Scenen er tom. Et lille mini modeltog - med damp - ankommer.

KONDUKTØR (FORTSAT)

(blæser i en fløjte)
Klar til afgang!

Denise og Champlatreux kommer løbende ind med kufferter.

CHAMPLATREUX/DENISE

Vent på os! Vent på os!

CHAMPLATREUX

Godt vi nåede det! Jeg vidste ikke en klosterlev havde så mange kufferter?

DENISE

Det er næsten som at skulle på bryllupsrejse, før vi er gift!

KONDUKTØR

Klar til afgang!

CHAMPLATREUX

Vent. Der kommer nogen!

Majoren kommer løbende.

MAJOREN

Godt jeg nåede det! Champlatreux og frk.
Denise: Må jeg ønske jer al mulig held og
lykke i fremtiden!

CHAMPLATREUX

Tak, hr. Major!

MAJOREN

Det er aldrig morsomt, når det 27. mister en
soldat. Men når det sku' være, var det godt,
at det var til en kvinde så smuk som Dem!

DENISE

Tusind tak, hr. Major!

Et telegrambud kommer løbende ind.

BUD

Telegram til majoren!

MAJOREN

Hvad er nu det?
(flår telegrammet op og
skimmer det)
HA! Endelig!

CHAMPLATREUX

Hvad nu?

MAJOREN

Uslingen Floridor har langt om længe
mandet sig op og udfordret mig til duel!

Denise og Champlatreux smiler stjålent til hinanden.

DENISE

Virkelig?

MAJOREN

Ja! Udenfor byen om en time! Jeg må straks
afsted!

(på vej ud)

Han udfordrer, så må JEG vælge våben. Det
bli'r sværd! Det bli'r pistol. Nej vent...det
bli'r kanon!

Majoren exit.

KONDUKTØR

(fløjter)

Klar til afgang!

CHAMPLATREUX

Vent! Der kommer flere!

Konduktøren slår irriteret ud med armene. Ind kommer Celestin og Corinna med kufferter. Celestin skeler efter majoren, og giver lige telegrambudet en mønt og et klap på skulderen!

DENISE

Hr. Celestin?

CHAMPLATREUX

Er det ikke hr. Floridor?

CORINNA

(stryger ham på kinden)

Nej, nu er det bare "Manse"!

CELESTIN

Kært barn har så mange navne!

De griner alle.

CORINNA

(til Denise)

Og undskyld alle misforståelserne!

DENISE

Det gør ingenting! Jeg kan forstå, at operetten skal opføres på varieteen i Paris?

CORINNA

Ikke mindst takket været Deres indsats.

CELESTIN

(til Denise)

Og skulle du nogensinde få lyst til en rolle ...

(skeler til Corinna)

... en birolle, naturligvis ...

DENISE

(afbryder)

Tak, måske en anden gang. Først har vi lige et bryllup med hundrede gæster!

CHAMPLATREUX

Tænk engang. Så kom vi alle til Paris!

KONDUKTØR

(rømmer sig, skynder på dem)

Apropos Paris!

(fløjter)

Klar til afgang!

DENISE

Vent! Der kommer flere!

KONDUKTØR

(irriteret)

For fanden. Vi kommer jo aldrig afsted!!!

Priorinden og teaterdirektøren kommer forelskede, arm i arm. Priorinden er som forvandlet - med udslået hår og en farverig kjole.

CELESTIN

Hr. direktør?

DENISE

(overrasket)

Fru Moder?!

PRIORINDEN

I dag kan du kalde mig Caroline. Jeg er på orlov!

CHAMPLATREUX

Kan man det?

PRIORINDEN

Jeg har ikke haft en feriedag i 45 år. Man må da ha' sparet lidt sammen!

Alle griner.

CELESTIN

Hr. Direktør! Jeg troede, De var færdig med Paris?

TEATERDIREKTØREN

Når man genfinder kærligheden, bør man altid gi' Paris en chance til!

KONDUKTØR

(meget irriteret nu)
Apropos en chance til! Er der flere
kærlighedssløjfer, der skal bindes?

CELESTIN
Nej, nu er vi her allesammen.

KONDUKTØR
Endelig! Er vi SÅ klar til afgang?

CELESTIN
Ja!
(stopper op, storladent)
Eller nej, vent lidt. Denne scene. Denne
stemning. Denne ånd, der kommer over mig.
Den inspirerer til prikken over i'et i vores
operette.

ALLE
Hvad?

CELESTIN
En afskedssang!!!

ALLE
Selvfølgelig, en afskedskedssang.

KONDUKTØR
Åh Gud, jeg giver op!

Konduktøren smider træt sin kasket og går ud. Alle stiller op til afskedssang.
Musik: Medley. Først "Floridor/Celestin".

CELESTIN
Når korn og blomster står i flor

CORINNA
Og svajer blidt på mark og eng

CELESTIN
Da flyver hver en metafor

CORINNA
Mod himlen let som ingenting

DENISE
Når kærligheden springer ud

CHAMPLATREUX

Og inviterer lykken med

PRIORINDEN

Da er det nok et tegn fra Gud

TEATERDIREKTØR

At det er tid at ta' afsted

De hopper på toget. Lyd af damplokomotiv. **Musik skifter til uddrag af "Jernbanegaloppen" - accelerando.**

ALLE

Tag det liv, der blev dig givet
og din elskede om livet
Skal du kærligheden finde
må du lede inderst inde
Tag det liv, der blev dig givet
og din elskede om livet
Lad os mødes her i sangen
hånd i hånd mod solnedgangen

Musikovergang (evt. fremkaldelse). **Musik skifter til uddrag af "Champagnegaloppen"(c-stykke).** Finale i pomp og pragt.

Nu afsted
til byen over alle byer
I Paris vil lykken stå os bi
Kom blot med
til hovedstadens avenue'r
Syng med os lad alle stemme i
(gentages)
La-lala-lala-la-la-lala-lalala
La-lala-lala-lala-la-la.

Musik slår til slut over i reprise af Trommevisen. Alle synger med.

ALLE (FORTSAT)

Krik, krak, hurra soldat!
Gå på kammerat
som en tændt granat
Lad den store tromme brumme
Bum - bummelum bum! bum!

SLUT